

TESAM
V. Uluslararası Sosyal Bilimler Kongresi
Ekonomik, Siyasal, Sosyal Boyutlarıyla
TÜRKİYE - AVRUPA İLİŞKİLERİ

TESAM
TESAM 5th International Congress of
Social Sciences
Turkey - Europe Relations with its Economic,
Political and Social Dimensions

27-28-29 Kasım 2021

İstanbul

BİLDİRİ ÖZLERİ KİTABI

TESAM YAYINLARI, 2021

TESAM Yayınları

V. Uluslararası Sosyal Bilimler Kongresi Ekonomik, Siyasal, Sosyal Boyutlarıyla TÜRKİYE - AVRUPA İLİŞKİLERİ Bildiri Özleri Kitabı

© TESAM (Ekonomik Siyasal ve Stratejik Araştırmalar Merkezi), 2021
1. Baskı, Kasım 2021
ISBN: 978-605-71122-0-0

Her hakkı saklıdır. Bu çalışmanın tamamı veya bir kısmı 5846 sayılı yasanın hükümlerine göre **TESAM** (Ekonomik Siyasal ve Stratejik Araştırmalar Merkezi)'in önceden iznini almaksızın elektronik, mekanik, fotokopi veya herhangi bir sistemle basılamaz, çoğaltılamaz ve bilgisayar ortamında tutulamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Bu çalışmada yer alan tüm yazıların etik, dil, bilim ve hukuki açıdan sorumluluğu yazarlarına aittir.

Sayfa Tasarımı: RMG Medya

Kapak Tasarımı: RMG Medya

Basım ve Cilt: Renkvizyon Matbaacılık

İletişim

Tel : +90 (0216) 461 00 47 | Fax : +90 (224) 252 86 40

Küçükbakkalköy Mah. Kayışdağı Cad. No:111 Bilgi Plaza

Ataşehir / İstanbul

www.tesam.org.tr | tesamiletisim@gmail.com

TESAM Yayın İletişim

tesamyayinlari@gmail.com | tesamiletisim@gmail.com

ONUR KURULU

M. İlyas BOZKURT, TESAM

Prof. Dr. Hasan KÖNİ, İstanbul Kültür Üniversitesi

Prof. Dr. Alparslan CEYLAN, Kırgızistan Manas Üniversitesi

Prof. Dr. Cengiz TOMAR, Kazakistan Ahmet Yesevi Üniversitesi

Prof. Dr. Özgür ÇENGEL, İstanbul Galata Üniversitesi

Prof. Dr. İlyas TOPSAKAL, İstanbul Üniversitesi

Prof. Dr. Mehmet Dursun ERDEM, Uluslararası Balkan Üniversitesi

Prof. Dr. Fadıl HOCA, Uluslararası Vizyon Üniversitesi

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Veysel BOZKURT, İstanbul Üniversitesi

Prof. Dr. Dilek DEMİRBAŞ, İstanbul Üniversitesi

Prof. Dr. Sema AY, Uludağ Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Turgay MÜNYAS, İstanbul Okan Üniversitesi

Yıldırım DENİZ, TESAM

Muhammet AYDOĞAN, TESAM

SEKRETARYA

Barış EŞMELİ, TESAM

Zafer Furkan ARSLAN, TESAM

BİLİM KURULU

Abdülmecit NUREDİN, Uluslararası Vizyon Üniversitesi

Ahmet ÖZKİRAZ, Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Ahmet YAZICI, Bursa Teknik Üniversitesi

Arzu AL, Marmara Üniversitesi

Aslı EGE, Marmara Üniversitesi

Atasay ÖZDEMİR, Milli Savunma Üniversitesi

Ausra REPECKIENE, Kaunas University of Technology

Aybeyan SELİM, Uluslararası Vizyon Üniversitesi

Ayşe Nur MORKOÇ, Trakya Üniversitesi

Bejtullah DEMİRİ, Uluslararası Balkan Üniversitesi

Bekir PARLAK, Bursa Uludağ Üniversitesi

Burak Hamza ERYİĞİT, Marmara Üniversitesi

Bülent DERViŞ, Uluslararası Vizyon Üniversitesi

Cecilia RABONTU, University of Constantin Brancusi of Tgjiu

Çisem BEKTUR, Sakarya Üniversitesi

Cüneyt ÖZŞAHİN, Necmettin Erbakan Üniversitesi

Ebulfeyz Süleymanlı, Üsküdar Üniversitesi

Emina KARO, Uluslararası Vizyon Üniversitesi

Ferhat PİRİNÇÇİ, Uludağ Üniversitesi
Fırat PURTAŞ, Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Geydarova Gulchin ANSEROVNA, Kızılıorda Korkut Ata Devlet Üniversitesi
Gültekin YILDIZ, Milli Savunma Üniversitesi
H. Burç AKA, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
Hamza ATEŞ, İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Hasan OKTAY, Uluslararası Vizyon Üniversitesi
Hayati TÜFEKÇİOĞLU, İstanbul Üniversitesi
Haydar ÇAKMAK, Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Hilal Yıldırım KESER, Bursa Teknik Üniversitesi
Hülya KASAPOĞLU ÇENGEL, Hacı Bayram Veli Üniversitesi
İlhami DURMUŞ, Gazi Üniversitesi
İlsur NAFİKOV, Kazan Federal Üniversitesi
İlyas TOPSAKAL, İstanbul Üniversitesi
İpek Beyza ALTIPARMAK, Bursa Teknik Üniversitesi
Kadir CANATAN, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
Kalina SOTİROSKA, Uluslararası Vizyon Üniversitesi
Kerim HACIZADE, Erdebil Üniversitesi
Kire SHARLAMANOV, Uluslararası Balkan Üniversitesi
Kutluk Kağan SÜMER, İstanbul Üniversitesi
Levent Ersin ORALLI, Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Lyudmila ŞERSTOVA, Tomsk Devlet Üniversitesi
Mayrambek OROZOBAYEV, Ardahan Üniversitesi
Mehmet ERYILMAZ, Uludağ Üniversitesi
Mehmet Seyfettin EROL, Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Mehmet YÜCE, Uludağ Üniversitesi
Mensur NUREDİN, Uluslararası Vizyon Üniversitesi
Meral BALCI, Marmara Üniversitesi
Metin ÖZDEMİR, Uludağ Üniversitesi
Mevlud in İBİŞ, Uluslararası Balkan Üniversitesi
Murat ŞENTÜRK, İstanbul Üniversitesi
Mustafa YILDIRIM, Dokuz Eylül Üniversitesi
Müşfika Nazan ARSLANEL, Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Nina PETROVİCİ, Ardahan Üniversitesi
Nuri KORKMAZ, Bursa Teknik Üniversitesi
Nurgül Moldalievna OROZOBAYEV, Ardahan Üniversitesi
Oktay TANRISEVER, Ortadoğu Teknik Üniversitesi
Ozan BAŞKOL, Uludağ Üniversitesi
Önder KUTLU, Necmettin Erbakan Üniversitesi
R. Kutay KARACA, İstanbul Aydın Üniversitesi
Rinat NABİEV, Kazan Federal Üniversitesi
Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN, Marmara Üniversitesi
Sefer AŞUROV, Azerbaycan Milli İlimler Akademisi
Sema AY, Uludağ Üniversitesi
Shener BILALLI, Uluslararası Balkan Üniversitesi

Tamilla ALIYEVA, Ardahan Üniversitesi
Tayyar ARI, Uludağ Üniversitesi
Tuncay ÖĞÜN, Muğla Üniversitesi
Turgay MÜNYAS, İstanbul Okan Üniversitesi
Veli BAHŞALİYEV, Azerbaycan Milli İlimler Akademisi
Veysel BOZKURT, İstanbul Üniversitesi
Veyis GÜNGÖR, Hollanda Türkevi Araştırmalar Merkezi
Wioletta WEREDA, Military University of Technology in Warsaw
Yavuz GÜNAŞDI, Atatürk Üniversitesi
Yevgeniya KUZMİNA, Novosibirsk Bilimler Akademisi
Zoran FİLİPOVSKI, Uluslararası Vizyon Üniversitesi

İÇİNDEKİLER

1. TÜRKİYE-AVRUPA İLİŞKİLERİNDE SAĞ POPÜLİZMİN VE ÖTEKİ İMGESİNİN YERİ..... 1
2. FRANSA'NIN AKDENİZ POLİTİKASI VE TÜRKİYE-AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİNE ETKİSİ: SARKOZY VE MACRON DÖNEMLERİNİN KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ..... 3
3. KOLLEKTİF BELLEKTEKİ ÖTEKİLEŞTİRİCİ KİMLİK ALGILARININ TÜRKİYE-AB İLİŞKİLERİNE ETKİSİ 6
4. THE DISCURSIVE LEGITIMATION OF MIGRATION AND REFUGEE POLICIES: A CRITICAL ANALYSIS OF EU POLITICAL DISCOURSE ON MIGRATION COOPERATION WITH TURKEY 9
5. GENDER MAINSTREAMING IN THE EUROPEAN PARLIAMENT THROUGH AN INSTITUTIONAL CONTEXT: THE WOMEN'S RIGHTS AND GENDER EQUALITY COMMITTEE (FEMM) 10
6. THE IMPACT OF ENVIRONMENTAL DEGRATION ON THE RELATIONSHIP BETWEEN TURKEY AND EU 11
7. YUNANİSTAN'IN DÜZENSİZ GÖÇLE MÜCADELESİNDE GERÇEKLEŞEN İNSAN HAKLARI İHLALLERİ..... 12
8. AVRUPA BİRLİĞİ'NİN TRANS-AVRUPA AĞLARI POLİTİKASI VE TÜRKİYE AÇISINDAN BİR DEĞERLENDİRME..... 15
9. YEŞİL BÜYÜME İÇİN BİR YOL HARİTASI: AVRUPA YEŞİL MUTABAKATI 18
10. AVRUPA BİRLİĞİ ÜLKELERİNDE DİN DEVLET İLİŞKİLERİ..... 21
11. İKLİM KRİZİNİN GÖLGESİ ALTINDA AVRUPA YEŞİL ANLAŞMASI VE TÜRKİYE..... 23
12. FİNANSALLAŞMA VE GELİR EŞİTSİZLİĞİ: TÜRKİYE VE AVRUPA BİRLİĞİ ÜZERİNE DİNAMİK PANEL VERİ ANALİZİ 26
13. DİN GÖREVLİSİ EĞİTİMİNDE YENİ YÖNTEM ARAYIŞLARI: ALMANYA ÖRNEĞİ 28
14. RUSYA-TÜRKİYE MÜNASEBETLERİ KAPSAMINDA AVRUPA'NIN GÜVENLİK KONSEPTİ..... 31

15. AVRUPA BİRLİĞİ VE TÜRKİYE'NİN YAPAY ZEKÂ STRATEJİLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI.....	33
16. TÜRKİYE AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİNDE DOĞU AKDENİZ DENKLEMİ	35
17. TÜRKİYE-AVRUPA İLİŞKİLERİNDE SURİYELİ GÖÇMENLER SORUNU.....	39
18. AVRUPA BİRLİĞİ MÜZAKERELERİ MALİ KONTROL FASLI KAPSAMINDA VE STRATEJİK PLANLAMA BAĞLAMINDA TÜRKİYE'DEKİ ÜNİVERSİTELERDE RİSK YÖNETİMİ.....	41
19. ZOLLVEREİN: GÜMRÜK BİRLİĞİNDEN DAHA FAZLASI MI?	43
20. TÜRKİYE'NİN BALKAN ÜLKELERİYLE İLİŞKİLERİ ÜZERİNDE BİR DEĞERLENDİRME	45
21. SOSYAL MEDYANIN AHLAKİ VE KÜLTÜREL ETKİSİ	48
22. BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI SONRASI ALMANYA VE TÜRKİYE'DE POLİTİK EĞİTİM VE GERHARD KESSLER.....	50
23. TÜRKİYE VE AVRUPA BİRLİĞİ'NİN TÜRKİYE'NİN AVRUPA BİRLİĞİ'NE ÜYELİK SÜRECİNDE SİVİL TOPLUMUN GELİŞTİRİLMESİNE YAKLAŞIMLARI.....	52
24. TÜRKİYE'DE YOKSULLUK.....	54
25. HUN ÖNCESİ DÖNEMDE GÜNEY-DOĞU AVRUPA'DA GAGAUZ – GÖKOĞUZ TÜRKLERİ VE ANADOLU İLE BAĞLANTILARI	56
26. AVRUPA'DA CAMİLER VE CAMİ MERKEZLİ YÜRÜTÜLEN HİZMETLER	58
27. TÜRKİYE-AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİNDE SURİYELİ MÜLTECİ SORUNUNUN SINIRSAL KÖKENİ.....	62
28. AVRUPA'DAKİ TÜRK DİASPORASI İLE TÜRKİYE İLİŞKİSİNDE MEDYANIN ROLÜ.....	64
29. NATO'NUN ASKERİ KANADI VE AVRUPA BİRLİĞİ ORTAK GÜVENLİK VE SAVUNMA POLİTİKASI ARASINDA TÜRKİYE....	66
30. "TÜRKİYE AÇISINDAN AB'NİN DIŞINDA BİR ALTERNATİF VAR MIDIR?" SORUSUNUN ŞANGHAY İŞBİRLİĞİ ÖRGÜTÜ (ŞİÖ) BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ	69

31. TÜRKİYE AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİNDE ARAYA SIKIŞTIRILAN AVRUPA TÜRKLERİ..... 71
32. GÖÇMEN DİNİ ÖRGÜTLENMELERİ VE DİNSEL KİMLİK İNŞASI: -AVRUPALI TÜRKLER ÖRNEĞİ- 73
33. HOLLANDA ENTEGRASYON KURSLARININ YENİ TÜRK GÖÇMENLERE ETKİSİ VE KÖTÜLEŞTİRME YASAĞI..... 76

TÜRKİYE-AVRUPA İLİŞKİLERİNDE SAĞ POPÜLİZMİN VE ÖTEKİ İMGESİNİN YERİ

*Ahmet KARADAĞ¹
Nurcan CEYHAN²*

Özet

Popülist siyasetçilerin, siyasal partilerin ve siyaset tarzının 21. yüzyıl ile beraber dünya genelinde siyasal alanı domine etmeye başladığı gözlemlenmektedir. Çeşitli ideolojilere eklenen popülist aktörler ağırlıklı olarak sağ ideolojiden beslenmekte ve toplumsal sorunları işlevsel olarak kullanarak milliyetçi temalara vurgu yapmaktadır. Bu bağlamda sağ popülistlerin “öteki” olarak tahayyül edilen çeşitli birey, grup veya milletleri öne çıkararak dışlayıcı bir söylem kullandığı ve sosyo-ekonomik sorunlardan kaynak bulan çeşitli toplumsal gerilimleri bu yönde kanalize ettiği bilinmektedir. Milliyetçi ve ötekileştirici söylemleri devamlı olarak kullanan popülist siyaset tarzının son yıllarda Avrupa özelinde oldukça etkin olduğu gözlemlenmektedir. Söz konusu durum Avrupa ülkelerine yönelik günümüzdeki göçmen akışları nedeniyle daha da önemli bir sorunsal haline gelmektedir. Bu doğrultuda dışlayıcı söylem ve pratikler Türkiye-Avrupa ilişkilerinde de yansıma alanı bulmaktadır. Türkiye'nin hem Avrupa nazarındaki hibrid kimliği hem de Avrupa hedefli göçmen akışlarında transit bir ülke olması Avrupa ile ilişkilerinde sağ popülist siyasetin önemli bir yere sahip olmasına ve taraflar arası ilişkilerin negatif yönde seyir izlemesine neden olmaktadır. Bu minvalden hareketle söz konusu çalışmada ilk olarak Avrupa genelinde öne çıkan çeşitli sağ popülist siyasetçilerin ve siyasal partilerin milliyetçi, dışlayıcı ve ötekileştirici söylem, eylem ve politikalarına odaklanılacaktır. Ardından sağ popülizm okuması üzerinden Türkiye ile Avrupa ülkelerinin ilişkilerinin mevcut durumu ve geleceği tahlil edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sağ Popülizm, İdeoloji, Milliyetçilik, Siyaset, Göç

¹ Prof. Dr., Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler, İnönü Üniversitesi, E-Mail: akaradag06@gmail.com

² Arş. Gör., Uluslararası İlişkiler, Batman Üniversitesi, E-Mail: ceyhannurcann@gmail.com

Right-Wing Populism and the Image of the Other in Turkey-Europe Relations

Abstract

It is observed that populist political actors, parties and forms of politics have started to dominate the political arena throughout the world with the 21st century. Populist actors, embracing various ideologies, mainly take advantage of the right-wing ideology and emphasize nationalist themes by functionally using social problems. In this context, right-wing populists use an exclusionary discourse by pointing out various individuals, groups or nations who are imagined as the “other” and exploit various social tensions stemming from several socio-economic problems in this direction. Populist forms of politics which constantly use nationalist and marginalizing discourses have been very effective in Europe in recent years. It becomes a more crucial problem due to the current migrant flows towards European countries. Accordingly, exclusionary discourses and practices also affect Turkey-Europe relations. Turkey’s hybrid identity in the sight of Europe and the fact that it is a transit country in European targeted migrant flows, cause the right-wing populist politics to have an important place in its relations with Europe and the relations between two parties to follow a negative course. From this point of view, this study will first focus on the nationalist, exclusionary and marginalizing discourses, actions and policies of right-wing populist politicians and political parties throughout Europe. Subsequently, the current situation and future of the relations between Turkey and European countries will be analyzed through the right-wing populism reading.

Keywords: Right Populism, Ideology, Nationalism, Politics, Migration

FRANSA'NIN AKDENİZ POLİTİKASI VE TÜRKİYE-AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİNE ETKİSİ: SARKOZY VE MACRON DÖNEMLERİNİN KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

Ayşe Gülce UYGUN³

Özet

Çalışmanın amacı Fransa'nın Akdeniz politikasını Türkiye ile ilişkileri ekseninde ve Türkiye'nin Avrupa Birliği (AB)'ne üyeliği perspektifinde incelemektir. Fransa'nın Akdeniz yaklaşımı Nicolas Sarkozy (2007-2012) ve Emmanuel Macron (2017-) dönemleri kapsamında karşılaştırmalı olarak ele alınmakta, iki dönemdeki süreklilik ve değişim tartışılmaktadır. Farklı ideolojilerden ve siyasi partilerden olan iki Cumhurbaşkanı döneminde de ikili ilişkiler gergin seyrederken, Türkiye'nin tam üyeliğine karşı tutum izlenmektedir. Karşıtlığı meşrulaştırmak için Türkiye'nin Akdeniz'deki varlığı pragmatik bir şekilde kullanılmakta, Fransa'nın çıkarlarının kesişim alanı olarak Akdeniz, liderlik vurgusu ve ihtiyaç duyulduğunda AB'nin politika araçlarını devreye sokma çabası görülmektedir. İki dönemin farklılaştığı alanlar ise çoğunlukla Akdeniz'e dair jeopolitik kavrayış, yaklaşım ve yöntemlerde ortaya çıkmaktadır. Sarkozy Akdeniz yaklaşımını Fransa'nın tarihsel, kültürel, ekonomik bağları üzerinden çoğunlukla kuzey-güney ekseninde kurgulamakta, AB liderliği için bir araç olarak kullanmakta ve Türkiye'yi 'Akdenizli doğal ortak' olarak tanımlamaktadır. Macron için ise Fransa'nın geleneksel Akdeniz yaklaşımının ötesinde, Akdeniz'in doğusu öncelikli bir stratejik nitelik kazanmaktadır. İki dönem arasındaki diğer bir fark ise 2010'lardan itibaren Akdeniz jeopolitiğinin radikal dönüşümünde ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda, Macron'un yaklaşımı Türkiye'yi hem bölgede hem de AB sürecinde çıkmaza sokan Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nin yanında yer alarak şekillenmekte ve Türkiye'yi Akdeniz'de 'agresif ve provokatör rakip' olarak konumlandırmaktadır. Sonuç olarak, Fransa'nın Türkiye'nin tam üyelik karşılığı argümanlarında Akdeniz'i araçsallaştırması süreklilik arz etmekte ancak, Sarkozy Türkiye'yi Akdeniz'e hapsederek AB'nin dışında tutmak isterken,

³ Dr. Öğr. Üyesi, Uluslararası İlişkiler, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi,
E-Mail: gulceuygun@comu.edu.tr

Macron Türkiye'yi AB dışında tutmanın yolunu Akdeniz'den de dışlamakta görmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fransa, Akdeniz, Sarkozy, Macron, Avrupa Birliği

France's Mediterranean Policy and Its Impact on Turkey-Eu Relations: A Comparative Analysis of the Sarkozy and Macron Periods

Abstract

The aim of the study is to examine France's Mediterranean policy on the axis of its relations with Turkey and in the perspective of Turkey's membership to the European Union (EU). France's Mediterranean approach is analyzed comparatively within the scope of Nicolas Sarkozy (2007-2012) and Emmanuel Macron (2017-) periods, and the continuity and change in the two periods are discussed. While bilateral relations have been tense during the term of the two Presidents, who were from different ideologies and political parties, there has been an opposition to Turkey's full membership. In order to legitimize the opposition, Turkey's presence in the Mediterranean is used pragmatically. The Mediterranean appeared as the intersection of France's interests, with the emphasis on leadership and the effort of France to put EU policy tools into play when needed. The domains where the two periods differ are mostly in the geopolitical understanding, approach and methods of the Mediterranean politics. Sarkozy formulates the Mediterranean approach mostly on a north-south axis based on France's historical, cultural and economic ties, uses it as a tool for EU leadership and defines Turkey as a 'Mediterranean natural partner'. For Macron, on the other hand, beyond France's traditional Mediterranean approach, the east of the Mediterranean has become a strategic priority. Another difference between the two periods has emerged in the radical transformation of Mediterranean geopolitics since the 2010s. In this context, Macron's approach is shaped by siding with Greece and the Greek Cypriot Administration, which put Turkey in a deadlock both in the region and in the EU process, and positions Turkey as an "aggressive and provocative rival" in the Mediterranean. Therefore, France's instrumentalization of the Mediterranean in Turkey's anti-membership arguments is

continuous, but while Sarkozy wants to keep Turkey out of the EU by imprisoning Turkey in the Mediterranean, Macron thinks that the way to keep Turkey out of the EU is to exclude Turkey from the Mediterranean.

Keywords: France, Mediterranean, Sarkozy, Macron, European Union

KOLLEKTİF BELLEKTEKİ ÖTEKİLEŞTİRİCİ KİMLİK ALGILARININ TÜRKİYE-AB İLİŞKİLERİNE ETKİSİ

Bekir EMİROĞLU⁴

Özet

Kimlik konusu, çok boyutlu bir içeriğe sahip olmasından dolayı sosyal bilimlerin disiplinler arası bir çalışmayı zorunlu kılan karmaşık konularından birisidir. Kimlik, özdeş olma hali olarak tanımlandığında, aynı zamanda diğerine karşıtlık, diğerinden fark anlamına gelmektedir. Bu anlamda kimliğin ortaya çıkma sürecinde, kimliğe karşıt olarak oluşturulan bir ötekini öne çıkartma zorunluluğu vardır. Toplumsal belleğe ait bu kültürel ötekileştirme, taraflar arasındaki sonraki tüm ilişki düzeylerinde de kendisini göstermektedir. Roma'nın ve kültürel olarak Avrupa'nın kendisini temellendirdiği Antik Yunan Uygarlığında insanlık genel olarak ötekileştirme zeminine dayalı olarak iki ana kategoriye ayrılmıştır: 'Yunanlılar' ve 'barbarlar'. Orta Çağ'la birlikte İslamiyet'le yoğun karşılaşma süreçlerinin ardından Batı'nın kendisini Universitas Christiana (Hıristiyan âlemi) perspektifiyle tanımlaması ve toplumsal belleği bu bakış açısına göre inşa etmesi, Müslümanların ve de Türklerin Avrupa'nın kültürel rakibi ve karşıtı/ötekisi olarak konumlandırılması sonucunu doğurmuştur.

Haçlı Seferleri ile Avrupa geneline yayılan Türk karşıtlığı, İstanbul'un fethi ile daha da artmış, korku ve endişeye dönüşmüştür. Egemenlik alanlarını Avrupa'nın içlerine kadar ilerleten Türklere karşı savunma hattını güçlendirme isteği, Avrupalıların kimliklerinin ortak yönlerini öne çıkarma eğilimini doğurmuş böylece Türklere ortak Avrupa kimliğinin tesisinde "oluşturucu bir öteki" işlevi görmüştür. Bu korku daha sonra semboller haline gelen Mohaç, Peterwardein, Viyana ve Belgrat kuşatmalarıyla daha da güçlenmiş, 15. ve 16. yüzyılda düşünsel manada Türklere karşı "birleşik Avrupa projelerine" ağırlık verilmesine yol açmış ve "Hıristiyanlar için en kutsal savaşın Türklere karşı verilen mücadelede olduğu" fikri yaygınlık

⁴ Dr. Öğr. Üyesi, Din Bilimleri, İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, E-Mail: bekiremir@hotmail.com

kazanmıştır. Hıristiyan Batı dünyasının zaman içerisinde İslam ve Müslümanlarla karşılaşmalarına bağlı olarak bu coğrafyaya ve kültürüne ait bilgilerinde bir artış söz konusu olmuşsa da kolektif bellekte yer eden “asıl imge”de esaslı bir değişiklik olmamıştır. Türklerin tarihsel süreç boyunca, sosyal, kültürel ve politik tehdit imgesiyle Avrupa kimliğinin başlıca ötekisi olarak Avrupalıların bilinçaltındaki yerini hiçbir zaman tam anlamıyla yitirmediği, tarafların tarihsel süreç içerisinde birbirlerine dair geliştirdikleri toplumsal hafızaya ait kolektif bilinçlerindeki imgelerde kültürel/dini ötekileştirmenin, günümüz Türkiye-AB ilişkilerinin seyrine etki ettiği bir diğer gerçektir.

Anahtar Kelimeler: Kimlik, Ötekileştirme, Avrupa Birliği, İslam, Hıristiyan

The Effect of Otherizing Identity Perceptions in Collective Memory on Turkey-Eu Relations

Abstract

The concept of identity is one of the complex issues that require interdisciplinary study in social sciences due to its multidimensional content. When identity is defined as the state of being identical, it also means opposition to or difference from one another. In this sense, in the process of constructing the identity, it becomes necessary to bring forward the concept of other, which stands in opposition to the relevant identity. This cultural othering belonging to the social memory also shows itself in all subsequent levels of relations between the parties. In the Ancient Greek Civilization on which Rome and Europe based itself culturally, humankind was generally divided into two main categories based on othering grounds: ‘Greeks’ and ‘barbarians’. After the intense encounters with Islam in the Middle Ages, the West’s defining itself with the perspective of Universitas Christiana (Christianity) and constructing the collective memory according to this perspective resulted in the positioning of Muslims and Turks as cultural rivals and opponents/others of Europe.

The concept of anti-Turkish, which spread throughout Europe with the Crusades, increased even more with the conquest of Istanbul, and turned into a constant fear and anxiety. The

desire to strengthen the line of defense against the Turks, who advanced their dominance into the interior of Europe, led to the tendency of Europeans to highlight the common aspects of their identities so that Turks functioned as “a constructing other” in the formation of the common European identity. This fear was further strengthened by the sieges of Mohac, Peterwardein, Vienna, and Belgrade, which later became symbols, and led to the consolidation of “United Europe” projects against the Turks in the 15th and 16th centuries. And the perception of “the holiest war for Christians is in the struggle against the Turks” has become widespread. Although there has been an increase in the geographical and cultural interaction due to the encounters of the Christian Western world with Islam and Muslims over time, there has not been a fundamental change in the “original image” in the collective memory. Throughout the historical process, Turks, as the subject of the image of social, cultural, and political threat, have never completely lost their place in the subconscious of Europeans as the main “other” of the European identity. In this vein, the cultural/religious othering in the collective consciousness of the parties which is originating from the historical background also has an impact on the course of today’s Turkey-EU relations.

Keywords: Identity, Othering, European Union, Islam, Christian

THE DISCURSIVE LEGITIMATION OF MIGRATION AND REFUGEE POLICIES: A CRITICAL ANALYSIS OF EU POLITICAL DISCOURSE ON MIGRATION COOPERATION WITH TURKEY

Beyza Ç. TEKİN⁵

Abstract

This study explores the legitimation strategies employed in EU political discourse on migration cooperation with Turkey. More specifically, this paper examines factors that shape argumentation in EU political discourse on migration and asylum policies, in the context of EU parliamentary debates on the 18 March 2016 EU-Turkey Statement, also known as the EU-Turkey Refugee Deal. This study connects to the growing body of literature on discursive legitimation of policies. Adopting an interdisciplinary framework anchored theoretically in Critical Discourse Analysis and using analytical tools of Cognitive Linguistics, this study aims to provide fresh empirical insights into legitimation of migration and asylum policies. This study further intends to extend/broaden the existing set of categories of legitimation proposed in the literature. For this aim, a particular emphasis in the analysis is placed on the role representation strategies, commonly-shared beliefs and presuppositions, and stereotypical images play in EU political discourse in substantiating legitimation. Since the heated political debates on EU-Turkey migration cooperation were centered on protecting the European way of life and identity, and the issue of Turkey's EU-membership candidacy and (non-)European identity; this study also allows us to inquire identity negotiations in EU political discourse.

Keywords: Migration, Refugee, Refugee Deal, Identity

⁵ Doç. Dr., Uluslararası İlişkiler, Galatasaray Üniversitesi, E-Mail: beyzat@gmail.com

GENDER MAINSTREAMING IN THE EUROPEAN PARLIAMENT THROUGH AN INSTITUTIONAL CONTEXT: THE WOMEN'S RIGHTS AND GENDER EQUALITY COMMITTEE (FEMM)

Derya ÖZVERİ BEZDEKOVSKY⁶

Abstract

European Union institutions have gone through significant institutional and procedural changes in the last years since the enlargement to Lisbon Treaty and to the economic crisis. The consequences of these changes for the European Parliament (EP) relate, among other things, to the ideological composition of the Parliament, the increased role of its committees, as well as the power conferred to it, such as since 2003, the EP used resolutions to regulate the implementation of gender mainstreaming through a policy plan in all its policies, in the parliamentary committees, in delegations, and in the administration. Taking an institutionalist approach to the study of the EP, the paper addresses changes and continuities in recent years from a gender perspective. It asks how and why the EP, as an institution, is gendered and what the gendered impacts of recent changes are when it comes to the structures, policies and practices of the EP. The paper rests upon analyzing the set-up of the new EP structures such as the Women's Rights and Gender Equality Committee (FEMM) in the hope to contribute to the development of gender equality strategies and tools customize to challenging the dominant gendered status quo of this particular institutional context.

Keywords: The Women's Rights, Gender Equality Committee, The European Parliament, Gender Mainstreaming

⁶ Arş. Gör., Uluslararası İlişkiler, Kocaeli Üniversitesi, E-Mail: dozveri@gmail.com

THE IMPACT OF ENVIRONMENTAL DEGRADATION ON THE RELATIONSHIP BETWEEN TURKEY AND EU

Dilek DEMİRBAŞ⁷

Abstract

For the last two hundred years, largely through human activity, unprecedented environmental challenges and irreversible mass extinctions have been caused on the Earth. The prospects for continued degradation and depletion of natural resources multiply as a result of this population growth, natural resources on the planet such as clean water, clean air and clean soil will become a luxury and resources for the survival of future generations will be scarce. According to Schumacher (1973), “The modern man does not experience himself as a part of nature but as an outside force destined to dominate and conquer it” (p.11). Issues including the costs and benefits of pollution, alternative environmental policies to deal with air pollution, water quality, toxic substances, solid waste, and global warming, have become very important subjects for analysts to solve. With the intention to start negotiations in December 2015, global leaders met in Paris to hash out a climate deal. Negotiated under the aegis of the UN, it aims to hold the increase in the global average temperature to “well below” 2°C above pre-industrial levels. This study aims to evaluate the impact of environmental degradation on the economic relationship between EU and Turkey. Especially as the implementation of the Paris Agreement requires economic and social transformation, nationally determined contributions to reduce their Greenhouse Gas emissions in order to reach the goals of the Paris Agreement, gained a huge importance.

Keywords: Environmental Degradation, Paris Agreement, Turkey, EU

⁷ Professor, Economic Theory, Faculty of Economics, Istanbul University.
E-mail: dilek.demirbas@istanbul.edu.tr

YUNANİSTAN'IN DÜZENSİZ GÖÇLE MÜCADELESİNDE GERÇEKLEŞEN İNSAN HAKLARI İHLALLERİ

Esra YILDIZ ÜSTÜN⁸
Mustafa Tayfun ÜSTÜN⁹

Özet

Avrupa Birliği'nin güneydoğu sınırını oluşturan Yunanistan, 2010 yılında başlayan Arap Baharı'nın yarattığı siyasi kaostan etkilenmiş ve kitlesel göç hareketlerine maruz kalmıştır. Çoğu zaman Türkiye üzerinden transit biçimde gerçekleşen düzensiz göçlerle mücadelesi ederken, uluslararası hukuk çerçevesinde başvurması gereken prosedürler yerine, sığınmacılara kapılarını kapatarak, “geri itme” olarak adlandırılan yöntemi kullandığı görülmektedir. Yunanistan'ın bu yaklaşımı bir taraftan “Kale Avrupası” düşüncesini güçlendirirken, diğer taraftan insan hakkı ihlallerinin sistematik biçimde devam etmesine yol açmaktadır. Düzensiz göçle mücadele sırasında Yunanistan'ın, sığınmacıların yaşam haklarını tehdit ettiği, insan onuruna yakışmayan eylemlere başvurduğu ve işkence yasağını ihlal ettiği gerek İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün raporlarında gerekse Uluslararası Af Örgütü'nün ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) çeşitli dönemlerde aldığı kararlarda belirtilmektedir. Uluslararası organizasyonların raporları incelendiğinde Yunanistan tarafından yapılan insan hakları ihlallerine ek olarak, Yunanistan'ın sığınma sisteminde ve göçmen kontrolüne ilişkin yapısal problemlerin de olduğu anlaşılmaktadır. Bu problemlerin Yunanistan'a karşı açılan ve halihazırda AİHM'de karara bağlanmayı bekleyen birçok davanın esasını oluşturduğu ileri sürülebilir.

Yunanistan'ın düzensiz göçle mücadelesi kapsamında hazırlanan bu bildiri, sığınmacılara yönelik sistematik biçimde gerçekleşen insan hakkı ihlalleri ve AİHM'nin tutumu hakkındadır. Bildirinin ilk kısmında, Yunanistan'ın sığınma sisteminin genel hatları özetlenecek ve uygulanan göçmen politikası tartışılacaktır. İkinci kısımda ise, Yunanistan'ın sığınma sisteminin pratikte yarattığı

⁸ Dr. Öğr. Üyesi, Hukuk Fakültesi, Atatürk Üniversitesi, E-Mail: esra.ustun@atauni.edu.tr

⁹ Dr. Öğr. Üyesi, Uluslararası İlişkiler, Atatürk Üniversitesi, E-Mail: tayfun.ustun@atauni.edu.tr

insan hakları ihlallerinin neler olduğu ortaya konulup, çalışmanın son kısımda ise bu ihlallerin AİHM tarafından nasıl değerlendirildiği incelenerek, bu kararların uluslararası sivil toplum kuruluşlarının resmi raporlarıyla uyumu karşılaştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yunanistan, Düzensiz Göç, AİHM, İnsan Hakları İhlali, Sivil Toplum

Human Rights Violations in Greece's Struggle Against Irregular Migration

Abstract

Greece, which is located on the southeastern border of the European Union (EU), was affected by the political chaos deriving from the Arab Spring that started in 2010 and was exposed to mass migration movements. During the struggle against irregular migration, mostly in transit through Turkey to Greece, instead of applying the legal procedure under international law, the method called “push-back” has been frequently used and Greece has closed its doors to asylum seekers. While this approach of Greece strengthens the idea of “Fortress Europe”, it also leads to the systematic continuation of human rights violations. The reports of Human Rights Watch, international amnesty organisation and several decisions of the European Court of Human Rights (ECHR) demonstrate that Greece threatened the right to life of asylum seekers, resorted to acts unworthy of human dignity, and violated the prohibition of torture during the struggle against irregular migration. When the reports of international organizations are examined, it can be recognised that there is not only a violation of human rights but there are also structural problems in Greece's asylum system and immigration control. It can be argued that these structural problems are the root causes of many cases brought against Greece that are currently pending before the ECHR.

This study is about the systematic human rights violations against asylum seekers by Greece and the approach of the ECHR. In the first part of this work, the general lines of the asylum system of Greece will be summarized and the implemented immigration policy will be discussed. In the second part, the human rights violations that Greece's asylum system creates in practice

will be revealed, and in the final part, how these violations are evaluated by the ECHR will be examined and the consistency of these decisions with the official reports of international non-governmental organizations will be compared.

Keywords: Greece, Irregular Migration, ECHR, Human Rights Violation, Civil Society

AVRUPA BİRLİĞİ'NİN TRANS-AVRUPA AĞLARI POLİTİKASI VE TÜRKİYE AÇISINDAN BİR DEĞERLENDİRME

Dilara SÜLÜN¹⁰

Özet

'Trans-Avrupa Ağları', Avrupa Birliği (AB) tarafından en çok önemsenen ve Türkiye dahil pek çok ülkeyi yakından ilgilendiren konular arasında yer almakta olup, 1992 yılı itibariyle Maastricht Antlaşması'nın 154-156. maddeleri çerçevesinde somutlaştırılmış bir politika olarak karşımıza çıkmıştır. AB daha sonra Trans-Avrupa Ulaştırma Ağları ilkelerini 1315/2013 sayılı yönetmelik ile revize ederek yürürlüğe koymuştur. AB bu politika ile üye ülkeler arasında demir yolları, kara ve deniz yolları, liman ve havaalanları, ulaştırma, enerji ve iletişim alanlarında ekonomik uyum ile toplumsal kalkınmayı sağlamayı amaçlamaktadır. Bu çerçevede, AB'nin hem kendi içinde hem de komşu ülkeler ile mevcut ulaştırma ağının ve altyapısının geliştirilmesi, kişi, ürün ve hizmetlerin serbest dolaşımının kolaylaştırılması hedeflenmektedir.

Günümüzde özellikle küresel iklim ve çevre ile ilgili AB'nin 2030 ve 2050 yıllarına yönelik hedefleri ve küresel tehditler kapsamında, Trans-Avrupa Ağları politikasının önemi daha da artmaktadır.

AB, Trans-Avrupa Ağları politikası kapsamında ulusal ve uluslararası ulaştırma bağlantılarını geliştirmek için üye ve komşu ülkelere yönelik projeleri maddi fonlar ile desteklemektedir. Önemli enerji kaynaklarının Türkiye, Kafkasya, Orta Doğu ve Kuzey Afrika ülkelerinden AB ülkelerine ulaştırılması ve de telekomünikasyon ağlarının güçlendirilmesi öncelikli iş birliği alanlarını oluşturmaktadır.

Çalışmamızda Trans-Avrupa Ağları politikasını oluşturan bileşenler, AB ülkeleri ve Türkiye arasında gerçekleştirilen belli başlı projeler, AB tarafından verilen mali destek tutarları ve ulusal katkı payları incelenecek olup, Trans-Avrupa Ağları politikasının

¹⁰ Dr. Öğr. Üyesi, Uluslararası İlişkiler, İzmir Demokrasi Üniversitesi, E-Mail: dilara.sulun@idu.edu.tr

Türkiye açısından önemi ortaya konulacaktır. Ayrıca araştırma sonucunda gelecek yıllara yönelik AB ve Türkiye arasında Trans-Avrupa Ağları kapsamındaki çalışmaların güçlendirilmesi için alınması gereken tedbirler ve öncelikler belirlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Trans-Avrupa, Maastricht Antlaşması, Ulaştırma, AB

Trans-European Transport Network Policy and an Assessment for Turkey

Abstract

'Trans-European Networks' is one of the most important issues for the European Union (EU) and it is of interest for many countries, including Turkey. It gained concrete existence in 1992 within the articles 154-156 of the Maastricht Treaty and became an important EU policy. The EU revised the principles of the Trans-European Transport Networks with the regulation 1315/2013 which entered into force in 2013. With this policy, the EU aims economic cohesion and social development in the fields of railways, land and maritime routes, ports and airports, transportation, energy, and communication between member states. In this framework, the EU's objective is to improve the transportation network and infrastructure both within the EU itself and with the neighbouring countries as well, and to facilitate the free movement of people, products, and services.

Today, considering global climate and environmental issues, the importance of the Trans-European Networks policy is increasing, especially in the context of the EU's 2030 and 2050 goals and global threats.

Within the scope of the Trans-European Networks policy, the EU supports projects involving member and neighbouring countries with financial funds to improve national and international transport connections. The transportation of important energy resources from Turkey, Caucasus region, Middle East and North African countries to the EU countries and the strengthening of telecommunication networks are the main priority areas of cooperation.

This study will examine the components of the Trans-European

Networks policy and the major cooperation projects between EU countries and Turkey. This research would also expose the financial support amounts provided by the EU and the national financial contributions and the importance of the Trans-European Networks policy for Turkey will be revealed.

Finally, the study would also identify the priorities and recommend some measures to strengthen the works between the EU and Turkey within the Trans-European Networks for the coming years.

Keywords: Trans-Europe, Maastricht Treaty, Transport, EU

YEŞİL BÜYÜME İÇİN BİR YOL HARİTASI: AVRUPA YEŞİL MUTABAKATI

Esra YÜKSEL ACI¹¹

Özet

Sanayi Devrimi ile birlikte artan çevre kirliliği ve iklim değişikliklerinin yol açtığı felaketler 1970'li yılların başından itibaren uluslararası gündemin bir numaralı konusu haline gelmiş, ekonomik büyümeye dayalı kalkınma anlayışı eleştirilmeye, yerini sürdürülebilir kalkınma anlayışına bırakmaya başlamıştır. Büyümeden vazgeçmeden, ekonomi ve çevre dengesini gözetmeye dönük bu anlayış, günümüze kadar olgunlaşarak Yeşil Büyüme stratejisinin geliştirilmesine yol açmıştır. Sürdürülebilir kalkınma amaçlarının çevresel sürdürülebilirlik bağlamında en önemli dönüm noktası olan Paris İklim Anlaşması'na göre küresel sıcaklık artışının 2050'ye kadar 2 derecenin altında tutulması, 2050'ye kadar karbon emisyonunun sıfırlanması, sera gazı emisyonlarının azaltılarak iklim değişikliğinin yol açacağı ekonomik, sosyal ve çevresel zararların en aza indirilmesi kararları alınmıştır. Avrupa Yeşil Mutabakatı, Avrupa Ekonomisi'ni yeşil büyümeye uygun bir biçimde dönüştürmek üzere, 2019 yılında dünya kamuoyuna sunulmuştur. Mutabakat ile Avrupa Birliği, Paris Anlaşması'nda kararlaştırılan hedeflere ilk ulaşan kıta olmayı amaçladığını ilan etmiş, dünya ülkelerini bu dönüşümün ortağı olmaya davet etmiştir. Bu anlamda Avrupa Birliği, yeni yeşil düzenin küresel lideri olarak özellikle ticari ortağı olan ülkeler ile ortak politikalar üzerinden hareket etmek istemektedir. Türkiye'nin kapsayıcı büyümesi ve sürdürülebilir kalkınması açısından da kritik bir belge olan Avrupa Yeşil Mutabakatı, tarım, sanayi, enerji, ticaret, inşaat ve ulaşım sektörlerinde birbiriyle bağlantılı hedefler ile bu hedeflere ulaşmak için gerekli olan mekanizmaları ortaya koymaktadır. Bu çalışma, sürdürülebilir kalkınma amaçlarının gerçekleştirilmesi aracı olarak kabul edilen yeşil büyümenin yol haritası olan Avrupa Yeşil Mutabakatı'nı sektörel bakımdan ele almakta, Türkiye ve Dünya açısından Mutabakatın yaratacağı olası etkileri tartışmaktadır.

¹¹ Doç. Dr., İktisat Bölümü, Marmara Üniversitesi, E-Mail: eyuksel@marmara.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Büyüme, Yeşil Mutabakat, Sürdürülebilir, Paris İklim Anlaşması

A New Roadmap for Green Growth: The European Green Deal

Abstract

Increasing environmental pollution with the Industrial Revolution and disasters caused by climate change have become the number one issue on the international agenda since the beginning of the 1970s, and the understanding of development based on economic growth began to be criticized and replaced by the mindset of sustainable development. This mentality of keeping the economy and environment balance without giving up on growth has matured until today, leading to the development of the Green Growth strategy. According to the Paris Climate Agreement, which is the most important milestone of sustainable development goals in the context of environmental sustainability, decisions have been taken to keep the global temperature rise below two degrees Celsius by 2050, to zero carbon emissions by 2050, and to minimize the economic, social, and environmental damages caused by climate change by reducing greenhouse gas emissions. The European Green Deal was presented to the world public opinion in 2019 to transform the European Economy in line with green growth. By the agreement, the European Union declared that it aims to be the first continent to reach the goals determined in the Paris Agreement and invited the countries of the world to be the partners of this transformation. In this sense, the European Union, as the global leader of the new green order, wants to act through common policies, especially with the countries that are trading partners of the EU. The European Green Deal, which is also a critical document for Turkey's inclusive growth and sustainable development, sets out the interrelated targets in the agriculture, industry, energy, trade, construction, and transportation sectors and the mechanisms required to achieve these goals. This study examines the European Green Deal, the roadmap of green growth, which is accepted as a means of realizing sustainable development goals, from a sectoral perspective and discusses the possible effects of the Agreement in terms of Turkey and the world.

Keywords: Growth, Green Deal, Sustainable, Paris Climate Agreement

AVRUPA BİRLİĞİ ÜLKELERİNDE DİN DEVLET İLİŞKİLERİ

Fazlı ARABACI¹²

Özet

Avrupa’da Din-Devlet ilişkileri uzun ve karmaşık bir süreç içinde entelektüel ve kültürel bir hareketin sonucu olarak ortaya çıkmış olup, ülkeden ülkeye görecelik arz etmektedir. Buna bağlı olarak modern Batı toplumu, dünyevîleşme açısından iki farklı yol ve süreç izlemiştir: Fransa gibi Katolik ülkelerde laiklik, Danimarka gibi Protestan ülkelerde Sekülerleşme.

Lâiklik, devletin dinden yoksun bırakılması, dinden soyutlanması cihetiyle ele alındığında, dinle devlet arasında pozitif bir bağ oluşmadığından, negatif bir anlam kazanmaktadır. Bununla beraber başlangıçtan günümüze lâiklik gerek doğduğu gerekse yayıldığı farklı ülkelerde statik bir yapı oluşturmayıp, gelişen, farklı anlam ve uygulamaları olan bir kavramdır. Böyle bir yapıya sahip olan lâiklik kavramı, farklı şekillerde tanımlanmakta ve böylece kavram kargaşasına yol açılarak-özellikle ülkemizde içinden çıkılmaz bir durum ortaya çıkmaktadır. Oysa lâiklik Avrupa ülkelerinde kargaşa değil, kendisiyle iç barışın sağlandığı din-devlet ilişkilerini belirleyen bir nosyondur. Avrupa’da din devlet ilişkileri, önceden belirlenen ve sınırları çizilen laik bir anlayışın uygulanması şeklinde değil, toplumların ihtiyaç ve tarihi sosyal yapılarına göre şekillenen bir uygulama biçimi olarak tezahür etmektedir. Bu durum tebliğde somut örneklerle ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: AB, Laiklik, Din, Devlet

Religion-State Relations In European Union Countries

Abstract

In Europe, Religion-State relations is emerged in a difficult period of time as a result of an intellectual and cultural movement and it varies from country to country. Therefore, contemporary Western society follows up two different processes in terms of

¹² Prof. Dr., Sosyal Hizmet, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, E-Mail: farabaci@yahoo.com

secularization: Secularism in Catholic countries such as France, secularisation in Protestant countries such as Denmark.

Secularism has a negative aspect since the positive relation between state and religion isn't established when it is considered as complete separation of state and religion. The notion of secularism is defined in various ways thus it causes an ambiguity and it becomes, especially for Turkey, a complicated issue. However, secularism in European countries is not represented as a complicated issue but as a notion establishing the religion-state relations which maintains civil peace. Religion-state relations in Europe is not a practice of prespecified understanding of secularism but a practice of understanding which is shaped according to the needs and social structures of societies. This issue is supported with concrete evidence in this paper.

Keywords: EU, Secularism, Religion, State

İKLİM KRİZİNİN GÖLGESİ ALTINDA AVRUPA YEŞİL ANLAŞMASI VE TÜRKİYE

*Fusun ÖZERDEM*¹³

Özet

İklim değişikliği ve çevresel bozulma, Avrupa ve hatta dünya için varoluşsal bir tehdit olup bu zorlukların üstesinden gelmek için Avrupa Yeşil Anlaşması, Avrupa Birliği'ni (AB) kaynakları verimli kullanan ve rekabetçi bir ekonomiye dönüştürmeye hedeflemektedir. 2050 yılına kadar sera gazı emisyonunda net sifıra ulaşmak, kaynak kullanımından ayrıştırılmış ekonomik büyümeyi sağlamak ve geride kimse ve hiçbir yer bırakılmamak olarak özetlenebilecek Avrupa Yeşil Anlaşması, 2050 yılına kadar dünyanın iklim açısından nötr ilk kıtası olmayı hedeflemektedir. Anlaşma sadece Co2 emisyonları ile ilgili değil, daha çok tüm ürünleri doğaya zarar vermeyecek şekilde yeşillendirmekle ilgilidir.

Türkiye, yeni yayımlanan Yeşil Anlaşma Eylem Planı ile Avrupa Yeşil Anlaşması'nın bir parçası olmak için önemli adımlar atmıştır. Ticaret Bakanlığı tarafından yayımlanan eylem planında, Türkiye'nin daha sürdürülebilir, daha yeşil bir ekonomiye geçişini desteklemek için dokuz kategoride 32 hedef ve 81 eylem yer almaktadır. Türkiye, ekonominin lokomotifi olan ihracatta rekabet gücünü korumanın ve geliştirmenin yanı sıra mevcut Gümrük Birliği sayesinde AB ile entegrasyonunu derinleştirmeye de yardımcı olmayı hedeflemekte olup yeşil yatırımların Türkiye'ye çekilmesi kapsamında Eylem Planı'na önem vermektedir.

Türkiye'nin bu dönüşümün içinde yer alabilmesi için önemli yatırımların yapılması gerektiği bilinmekle birlikte bu altyapı çalışmaları sadece ekonomik olarak yenilikçi olmayacak aynı zamanda sürdürülebilir bir çevrede doğaya dost nasıl üretilebileceğini ve yaşanabileceğini de gösterecektir. Bu anlamda bu çalışma yaşanan son felaketler ile de sıklıkla dillendirilen iklim krizi meselesini odak noktasına alacak, Avrupa Yeşil Anlaşması nedir ve neden hazırlanmıştır sorularına cevap verdikten sonra tam üyelik için hala adaylık statüsünü sürdüren

¹³ Prof. Dr., Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, E-Mail: fusunozerdem@mu.edu.tr

Türkiye'nin uyumunu araştırmaya çalışacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Yeşil Anlaşması, Avrupa Birliği, Türkiye, Yeşil Anlaşma Eylem Planı

The European Green Deal and Turkey Under the Shadow of the Climate Crisis

Abstract

Climate change and environmental degradation are an existential threat to Europe and even the world, and to overcome these challenges, the European Green Deal aims to transform the European Union (EU) into a resource-efficient and competitive economy. The European Green Deal, which can be summarized as reaching net zero in greenhouse gas emissions by 2050, ensuring economic growth separated from resource use, and leaving no one and no place behind, aims to be the world's first climate-neutral continent by 2050. The Deal isn't just about Co2 emissions, it's more about greening all products in a way that doesn't harm the environment.

With the newly released Green Deal Action Plan, Turkey has taken important steps to become a part of the European Green Deal. The action plan published by the Ministry of Commerce includes 32 targets and 81 actions in nine categories to support Turkey's transition to a more sustainable, greener economy. In addition to maintaining and improving its competitiveness in exports, which is the locomotive of the economy, Turkey also aims to help deepen its integration with the EU thanks to the existing Customs Union, and attaches importance to the Action Plan within the scope of attracting green investments to Turkey.

Although it is known that important investments must be made in order for Turkey to take part in this transformation, these infrastructure works will not only be economically innovative, but will also show how it can be produced and lived in a sustainable environment. In this sense, this study will focus on the climate crisis issue, which is frequently mentioned with the recent disasters, and after answering the questions of what is the European Green Deal and why it was prepared, it will try to investigate the harmonization of Turkey, which still maintains its candidacy status for full membership.

Keywords: European Green Deal, European Union, Turkey, Green Deal Action Plan

FINANSALLAŞMA VE GELİR EŞİTSİZLİĞİ: TÜRKİYE VE AVRUPA BİRLİĞİ ÜZERİNE DİNAMİK PANEL VERİ ANALİZİ

Gülbahar ATASEVER¹⁴

Özet

Finansallaşma; finansal aktörlerin ve piyasaların öncülüğünde hanehalkı ve firmalar, ekonomiler ve devletlerin yapısal dönüşümüyle sonuçlanan bir süreci ifade etmektedir. Finansallaşmanın gelir eşitsizliği üzerindeki etkileri, finansal ve finansal olmayan kurumlar ve hanehalkı sektörü bağlamında farklı vekil değişkenler kullanılarak analiz edilebilmektedir. Bu çalışma, Avrupa Birliği ve Türkiye’de gelir eşitsizliği ve finansallaşma arasındaki ilişkiye odaklanmaktadır. Bu bağlamda, finansal kurumlar ile hanehalkı sektörünün finansallaşma eğiliminin gelir eşitsizliği üzerindeki etkileri araştırılmıştır. 2000-2020 dönemine ilişkin olarak Arellano ve Bover/ Blundell ve Bond Sistem Genelleştirilmiş Momentler Tahmincisi (SYS-GMM) doğrultusunda dinamik panel veri analizi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre, teoriyle uyumlu olarak finansal sektörü temsil eden vekil değişken olan bankalar tarafından özel sektöre verilen yurt içi kredilerin GSYH içindeki payının artması gelir eşitsizliğini artırırken, hanehalkı sektörüne verilen kredilerin GSYH içindeki payının artması ise gelir eşitsizliğini azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Finansallaşma, Gelir Eşitsizliği, Avrupa Birliği, Türkiye

Financialization And Income Inequality: A Dynamic Panel Data Analysis on Turkey and European Union

Abstract

Financialization; It refers to a process that results in the structural transformation of households and companies, economies and states under the leadership of financial actors and markets. The effects of financialization on income inequality can be analyzed using different proxy variables in the context of financial and

¹⁴ Dr. Öğr. Üyesi, İktisat, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, E-Mail: gulbaharatasever@mu.edu.tr

non-financial institutions and the household sector. This study focuses on the relationship between income inequality and financialization in the European Union and Turkey. In this context, the effects of the financialization trend of financial institutions and the household sector on income inequality were investigated. For the 2000-2020 period, dynamic panel data analysis was carried out in line with Arellano and Bover/ Blundell and Bond System Generalized Moments Estimator (SYS-GMM). According to the results, the increase in the share of domestic loans given to the private sector in GDP by banks, which is the proxy variable representing the financial sector in accordance with the theory, increases income inequality, while the increase in the share of loans given to the household sector in GDP reduces income inequality.

Keywords: Financialization, Income Inequality, European Union, Turkey

DİN GÖREVLİSİ EĞİTİMİNDE YENİ YÖNTEM ARAYIŞLARI: ALMANYA ÖRNEĞİ

Hasan SÖZEN¹⁵

Hayriye GENCEL SÖZEN¹⁶

Özet

Bu çalışmanın konusu, Almanya’da din görevlilerinin yetiştirilmesinde benimsenen yeni yöntem ve uygulamalardır. Buna göre çalışmanın amacı, Almanya’da din görevlisi eğitiminde benimsenen yeni yöntem arayışlarını tespit etmek, bunların imkân ve sınırlarını ortaya koymaktır. Çalışmada verilen toplanmasında doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Elde Edilen veriler betimsel analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. İlgili dokümanlar tümevarım yöntemi kullanılarak okunmuş, buna göre kodlamalar yapılmış ve temalar oluşturulmuştur. Veriler alt problemlerle uyumlu bir şekilde temalara göre düzenlenmiş, tanımlanmış, açıklanmış ve yorumlanmıştır.

Çalışmadan elde edilen bulgular şu şekildedir; Almanya’daki din görevlilerinin eğitimi dini cemaatlerin görev ve sorumluluğu altındadır. Bu durum Federal Anayasanın ilgili maddelerince güvence altına alınmaktadır. Bazı Müslüman dini cemaatler din görevlisi yetiştirme konusunda uzun yıllara dayanan deneyim ve tecrübeye sahiptir. Bununla birlikte bu eğitimler kurumsal ve sistematik değildir. Almanya’da artan siyasi baskılar İslami çatı örgütlerini din görevlisi eğitiminde resmi kurum ve kuruluşlarla iş birliği yapmaya zorlamaktadır. Buna göre bazı dini cemaatler söz konusu sürecin birer parçası olurken, bazıları Alman devletinin taleplerine ihtiyatlı yaklaşmaya devam etmektedir. Alman devleti, ilahiyat programlarının içeriğini doğrudan belirleyemediği gibi din görevlilerinin sahip olması gereken özellikler ile din görevliliğinin gerektirdiği şartları da düzenleyememektedir. Bu nedenle yetkililer bir taraftan din görevlisi eğitime dair akademik düzeyde öneriler geliştirirken, diğer taraftan bu önerilerin İslami örgütler tarafından kabul edilmesi için çaba göstermektedirler. Almanya’da din görevlileri, sadece cami içi (geleneksel) din

¹⁵ Dr. Öğr. Üyesi, Felsefe ve Din Bilimleri, Bayburt Üniversitesi, E-Mail: hasan.sozen@mail.com

¹⁶ Arş. Gör., Felsefe ve Din Bilimleri, Bayburt Üniversitesi, E-Mail: hayriyegencel@erciyes.edu.tr

hizmetlerini yürüten kimseler olarak değerlendirilmemektedir. Din görevlileri aynı zamanda sosyal, kültürel, ilmî, sportif vb. birçok işlevsel maksada hizmet eden kimseler olarak anlaşılmaktadır. Bu noktada Almanya'daki din görevlilerinin sahip olmaları gereken ortak nitelikler, yeterlikler, görev ve sorumluluklar belirlenmeli, eğitim programları söz konusu nitelikler, yeterlikler, görev ve sorumluluklar ekseninde geliştirilmelidir. Tersine bir durum din görevlisi eğitim programlarının etkinliğinin ve uygulanabilirliğinin sorgulanmasına neden olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Din Görevlisi, Almanya, Eğitim, Dini Cemaatler

New Methods in the Education of Religious Officials: The Example of Germany

Abstract

The subject of this study is the new methods and practices adopted in the education of religious officials in Germany. Accordingly, the aim of the study is to identify the search for new methods in the education of religious officials in Germany and to reveal their possibilities and limits. In this study document analysis method was used to collect data. Related documents were read using the inductive method, accordingly coding was done and themes were created. In the research, case study design, one of the qualitative research designs and survey model were preferred. The obtained data were analysed by descriptive analysis method. The data were defined and explained according to the themes in accordance with the sub problems.

It has been observed that the education of the staff to be employed in the religious services in Germany is under the duty and responsibility of the religious communities, and this situation is guaranteed in accordance with the relevant articles of the Basic Law for the Federal Republic of Germany. It has been determined that some religious communities have many years of practice and experience in the education of religious officials. However, these educations are neither institutional nor systematic. Increasing political pressures have forced Islamic umbrella organizations to cooperate with official institutions and organizations in the education of religious officials. Accordingly,

while some religious communities are a part of the process in question, some are cautious about the demands of the German state. It has been determined that the German state can not directly determine the content of the theology programs, nor can it regulate qualifications and competencies that the religious officials should have and the conditions of the religious officials.

Keywords: Religious Servant, Germany, Education, Religious Congregations

RUSYA-TÜRKİYE MÜNASEBETLERİ KAPSAMINDA AVRUPA'NIN GÜVENLİK KONSEPTİ

İlsur NAFİKOV¹⁷

Özet

Rusya-Türkiye diplomatik trafiğinde önemli statü kazanan Avrupa enerji teminatı, bölgesel göç akımları, gıda ve sermaye transferi meseleleri çok yönlü bir formata dönüşmektedir. Geleneksel NATO ve AB güvenlik stratejileri Ortadoğu bölgesinde göç krizinin yeniden hız kazanmasına sebep oldu. Türkiye Cumhuriyeti 4 milyon Suriyeli ve bunların dışında binlerce Libya, Afganistan topraklarından gelen mültecilere ev sahipliği yapmaktadır. Ortak çözüm noktası arayışında Avrupa Birliğinin yeterli kadar ilgi göstermediğinden dolayı Rusya-Türkiye-İran üçlü zirvesinde göçmenlerin güvenliği için gerekli adımların atılmasıyla birlikte öz topraklarından dönmeleri için gerekli şartların sağlanması programları ele alınmaktadır. Bununla yanı sıra Ukrayna meselesinin çözüm süreci olarak algılanan Minsk Anlaşmasının tam kapsamıyla uygulanmaması Rusya'nın Gaz transferini zorlaştırmaktadır. Türk Akımı projesi ise AB enerji güvenliği açısından alternatif çözüm yolu oluşturmaktadır. Balkan ülkeleri başta olmak üzere Macaristan ve başka Doğu Avrupa ülkelerinin Gaz Anlaşmaları Türk Akımı hattından sağlanacağı belirtildi. Nord Stream-2 projesinin gerekli bürokrasi adımlarından geçmesi ve devreye girmesi beklenilirken Türkiye-Rusya enerji alanı işbirliği stratejik konularda da çözüm üretebilecektir. Covid-19 salgını devrinde de ülkelerin aşı çalışmaları ve aşı tanımlamaları ile birlikte ticaret hacimlerinin gerekli seviyede kalması ve sanal ticaret imkânlarının gelişmesi de göz önünde bulundurulmaktadır. Kuzey Kafkasya meselesinin çözüm arayışı ve transit koridorların oluşması bölgenin güvenli hale gelmesi anlamını da kapsamaktadır. Orta Asya, Transkafkasya, Balkanlar ve Ortadoğu bölgelerinin güvenli ve istikrarlı kalmalarının önemli bölgesel aktörleri birliği yeniden Rusya-Türkiye bağlamında oluşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rusya-Türkiye ilişkileri, enerji güvenliği, göç

¹⁷ Doç. Dr., Tarih, Kazan Federal Üniversitesi, E Mail: ilsur.nafikov@gmail.com

meselesi, jeopolitik çözümler, bölgesel aktörler.

Europe's Security Concept in the Scope of Russia-Turkey Relations

Abstract

The issues of European energy security, regional migration flows, food and capital transfer, which have gained an important status in the Russian-Turkish diplomatic traffic, are turning into a multi-faceted format. Traditional NATO and EU security strategies have caused the migration crisis to gain momentum again in the Middle East region. The Republic of Turkey hosts 4 million Syrians and thousands of refugees from Libya and Afghanistan. Since the European Union does not show enough interest in the search for a common solution, the Russia-Turkey-Iran tripartite summit discusses the programs to ensure the necessary conditions for immigrants to return to their homelands, along with taking the necessary steps for their security. In addition, the fact that the Minsk Agreement, which is perceived as the solution process of the Ukraine issue, is not fully implemented, makes it difficult for Russia to transfer gas. The Turkish Stream project, on the other hand, constitutes an alternative solution in terms of EU energy security. It was stated that the Gas Agreements of Hungary and other Eastern European countries, especially the Balkan countries, will be made through the Turkish Stream line. While the Nord Stream-2 project is expected to go through the necessary bureaucratic steps and be activated, Turkey-Russia energy field cooperation will also be able to produce solutions on strategic issues. In the era of the Covid-19 epidemic, the countries' vaccine studies and vaccine definitions, as well as the fact that the trade volumes remain at the required level and the development of virtual trade opportunities are also taken into consideration. The search for a solution to the North Caucasus issue and the formation of transit corridors also include the meaning of making the region safe. The union of the important regional actors of Central Asia, Transcaucasia, the Balkans and the Middle East to remain secure and stable is re-formed in the context of Russia-Turkey.

Keywords: Russia-Turkey relations, energy security, migration issue, geopolitical solutions, regional actors.

AVRUPA BİRLİĞİ VE TÜRKİYE’NİN YAPAY ZEKÂ STRATEJİLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Kadri Kaan RENDA¹⁸

Özet

Siber güvenlik ve yapay zekâ üzerine teknolojik gelişmelerin çok hızlı şekilde gündelik hayatlara etki etmeye başlamasıyla hem devletlerin hem de uluslararası örgütlerin yeni teknolojik gelişmeleri düzenleme ihtiyaçları ortaya çıktı. Dördüncü sanayi devrimi olarak adlandırılan süreç otonom dijital cihazları, robotlaşan üretim sistemlerini ve nesnelerin internetini içermektedir. Hiper bağlanabilirliğin kaçınılmaz olduğu yeni dijitalleşme sürecinin merkezinde yapay zekâ teknolojileri bulunmaktadır. Yeni teknolojik gelişmelerin uzağında kalmamak bilakis yeni teknolojileri üreten ülkeler arasında yer alabilmek adına yapay zekâ stratejileri belirlemek ve bunları hayata geçirecek politikaları üretmek dördüncü ve hatta beşinci sanayi devrimlerini kaçırmamak açısından devletler için önem arz etmektedir. Bu bağlamda, bu bildirinin odak noktası Avrupa Birliği (AB)’nin yapay zekâ stratejisi ile Türkiye’nin ulusal yapay zekâ stratejileridir. Bu bildirinin sorunsalı AB’nin ve Türkiye’nin yapay zekâ stratejilerinde benzerlikler olup olmadığıdır. Her iki stratejideki benzerlikler ve farklılıklar üç ana başlıkta incelenecektir. Bunların ilki araştırma ve geliştirme faaliyetleridir. Araştırma ve geliştirme faaliyetlerine ayrılan bütçeler, gerçekleştirilen projeler ve bunların çıktıları üzerinde durulacaktır. İkinci olarak, yapay zekânın kullanım alanları ve buna bağlı olarak stratejik çıkarlar ile yapay zekâ teknolojisinin nasıl bağdaştırdığı tartışılacaktır. Son olarak ise yapay zekânın etik kullanımı için kabul edilmiş ilkelerin neler olduğuna değinilecektir. Böylece AB’nin ve Türkiye’nin stratejilerinin teknolojik, stratejik ve normatif boyutları değerlendirilmiş olacak, benzerlikler ve farklılıklar ortaya konacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Teknoloji, Dördüncü Sanayi Devrimi, Dijitalleşme

¹⁸ Dr. Öğr. Üyesi, Uluslararası İlişkiler, Hacettepe Üniversitesi, E-Mail: kadri.renda@hacettepe.edu.tr

A Comparison of the Eu's Artificial Intelligence Strategy with Turkey's National Artificial Intelligence Strategy

Abstract

With the increasing impact of technological breakthroughs in the fields of cyber security and artificial intelligence on everyday lives of the ordinary people, there has emerged an urgency and a need for both states and international organizations to regulate these new technological developments. The so-called fourth industrial revolution includes autonomous digital devices, robotized production systems, and the internet of things. Artificial intelligence technologies are at the center of the new digitalization process, where hyperconnectivity is inevitable. In order not to miss the fourth and even the fifth industrial revolutions and not to lag behind other countries on new technological developments, states have to gain a place among the countries which not only use but also produce artificial intelligence. Therefore, states and international organisations have to develop artificial intelligence strategies and initiate policies for the implementation of their strategies. Against this background, the focus of this paper is the artificial intelligence strategy of the European Union (EU) and Turkey's national artificial intelligence strategy. The research question of this paper is whether there are similarities in artificial intelligence strategies of the EU and Turkey. These similarities and differences will be examined under three subtitles. The first of these is research and development activities. Budgets allocated to research and development, projects in the field of artificial intelligence and their outputs will be examined. Secondly, in which sectors artificial intelligence will be used and, accordingly, how strategic interests and artificial intelligence technology are reconciled will be discussed. Finally, the principles for the ethical use of artificial intelligence will be mentioned. Thus, the technological, strategic and normative dimensions of the EU's and Turkey's strategies will be evaluated, and similarities and differences will be explored.

Keywords: Artificial Intelligence, Technology, Fourth Industrial Revolution, Digitalization

TÜRKİYE AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİNDE DOĞU AKDENİZ DENKLEMİ

Levent Ersin ORALLI¹⁹

Özet

Doğu Akdeniz'deki deniz yetki alanları tartışmalarının hararetlenmesi 2003'ten itibaren GKRY'nin çeşitli devletlerle agresif antlaşmalar imzalaması sebebiyledir. Önemli olan ve duruma doğrudan etki eden husus ise Kıbrıs Adası'nın uluslararası hukuk nezdinde temsilcisi olarak GKRY'nin kabul edilmesidir. Bu sebeple bölge devletleri de onları muhatap kabul edip antlaşmalar yapmaktadır. Geçen süre içerisinde Türkiye'nin sadece bu antlaşmalara nota ve benzeri tepkiler vermesi yeterli olmamıştır. Zira bölge devletlerinden bazılarının GKRY yerine Türkiye ile sınırlandırma antlaşması yapması da muhtemeldir ancak bu konuda biraz pasif kalınmıştır.

Türkiye tarafından bugüne kadar Doğu Akdeniz'deki deniz yetki alanlarına ilişkin herhangi bir resmi harita yayımlanmamıştır. Literatürde ise bölgedeki devletlerin uluslararası hukuk nezdinde hak sahibi olduğu deniz yetki alanlarını gösteren bir harita mevcuttur.

Daha önce de belirtildiği üzere Türkiye'nin Doğu Akdeniz'deki politikasını tayin eden fikir "sınırların devletler arası antlaşma yoluyla tayin edilmesi" şeklinde olmuştur.

Mevcut duruma bakıldığında Doğu Akdeniz'deki devletlerin birçoğunun 1982 BMDHS'ye taraf olduğu ancak Türkiye'nin bu sözleşmeye taraf olmadığı görülmektedir. Bu durum karşısında Doğu Akdeniz'deki kıta sahanlığı ve MEB sorununun çözümünde yazılı hukuk kuralları değil örf ve âdet kuralları devreye girecektir. Adı geçen sözleşmelerde olduğu gibi örf ve âdet hukukunda da bu konuya uygulanacak kurallara bakıldığında bölgenin bütün dinamiklerinin dikkate alınarak hakkaniyet ilkeleri çerçevesinde hakça bir çözüm üretilmesini öngördüğü anlaşılmaktadır. Bölgenin konumu dikkate alındığında sorunun kıyıdaş devletler ile yapılacak antlaşmalarda MEB, karasuları ve kıta sahanlığı

¹⁹ Dr. Öğr. Üyesi, Uluslararası İlişkiler, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, E-Mail: ersinlevent@yahoo.com

konularının açığa kavuşturulması yoluyla çözülebileceği anlaşılmaktadır.

Türkiye'nin Doğu Akdeniz'de kıta sahanlığı ve MEB konularında ileri sürebileceği hukuki savları şöylece sıralamak mümkündür:

- Türkiye'nin öncelikli savı deniz alanlarının sınırlandırılmasında tek taraflı işlem yapılamayacağı, bunu destekleyen örf ve âdet kuralları dikkate alınarak ikili ve çok taraflı antlaşmalar yoluyla bu sorunun çözüme kavuşturulması gerektiği şeklinde olmalıdır.
- Her devletin kıta sahanlığı o devletin ülkesinin doğal uzantısı olmalı ve başka bir devletin ülkesinin doğal uzantısına girmemelidir. Türkiye'nin de uluslararası hukukun benimsemiş olduğu bu savı dikkate alması gerekmektedir.
- Türkiye'nin sınırlandırma işlemlerinde ileri süreceği bir diğer husus da hakkaniyet ilkelerine uygun çözümdür. Yani bu konunun çözümlenmesi adil olmalı ve tarafların haklarını gözetmelidir. Zira bölgede bulunan Meis ve Rodos gibi adalara tek başına kıta sahanlığı tanınması halinde Türkiye'nin bölgedeki hakları hakkaniyet ilkelerine ters biçimde sınırlandırılmış olacaktır.
- Doğu Akdeniz'in yarı kapalı bir deniz oluşu Türkiye'ye bu denizdeki sınırlandırmanın özel şartlar yani somut sınırlandırmaların özellikleri dahilinde yapılması gerekliliğini iddia etme olanağı da sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğu Akdeniz, Kıbrıs Adası, Kıta Sahanlığı, Münhasır Ekonomik Bölge

The Eastern Mediterranean Equation in Turkey's European Union Relations

Abstract

The intensification of the debates on maritime jurisdictions in the Eastern Mediterranean is due to the fact that the GKRY has signed aggressive treaties with various states since 2003. One of the important and directly affecting subjects is the acceptance of the GKRY as the representative of the Island of

Cyprus before international law. For this reason, the states of the region also accept them as interlocutors and make treaties with them. In the past time, it has not been enough for Turkey to send diplomatic notes and give similar reactions to these treaties. Since it is probable that some of the regional states will conclude a delimitation treaty with Turkey instead of the GKRY, but they have remained passive in this regard.

To date, no official maps of the maritime jurisdiction areas in the Eastern Mediterranean have been published by Turkey. On the other hand, in literature, there is a map showing the maritime jurisdictions to which states in the region have rights under international law.

As mentioned before, the idea that determined Turkey's policy in the Eastern Mediterranean was in the form of "decisioning borders by means of an interstate treaty".

Considering the current situation, it can be seen that most of the states in the Eastern Mediterranean are parties to the 1982 UNHCR, but Turkey is not a party to this agreement. Under these circumstances, not written rules of law but customary rules become involved in solving the continental shelf and MONE problem in the Eastern Mediterranean. Considering the rules that will be applied to this issue in customary law, as well as in the aforementioned agreements, it is understood that it provides for a fair solution within the framework of the principles of equity, taking into account all the dynamics of the region. Considering the location of the region, it is understood that the problem can be solved by clarifying the issues of the Ministry of Education Situations, territorial waters and the continental shelf in the treaties to be concluded with the riparian states.

It is possible to list the legal arguments that Turkey can put forward on the issues of the continental shelf and the Ministry of Education Situations in the Eastern Mediterranean as follows:

- Turkey's primary argument should be that unilateral actions cannot be taken to limit maritime areas, and this issue should be resolved through bilateral and multilateral treaties, taking into account the customary rules that support this.
- The continental shelf of each state should be a natural

extension of the country of that state and should not fall into the natural extension of the country of another state. Turkey also needs to take into account this argument adopted by international law.

- Another issue that Turkey will put forward in the limitation procedures is a solution in accordance with the principles of equity. In other words, the resolution of this issue should be fair and take into account the rights of the parties. Because if the islands located in the region, such as Meis and Rhodes, are granted the continental shelf alone, Turkey's rights in the region will be limited in the opposite way to the principles of equity.
- The fact that the Eastern Mediterranean is a semi-closed sea also gives Turkey the opportunity to argue that the delimitation in this sea should be carried out in accordance with special conditions or the specifics of concrete restrictions.

Keywords: Eastern Mediterranean, Island of Cyprus, Continental Shelf, Exclusive Economic Zone

TÜRKİYE-AVRUPA İLİŞKİLERİNDE SURİYELİ GÖÇMENLER SORUNU

Mehmet Emin ERENDOR²⁰

Özet

2011 yılında Suriye iç savaşının başlaması ile birlikte gerek bölgesel gerekse de küresel anlamda göç sorunu ortaya çıkmıştır. Bölge ülkelerinden Türkiye, Suriye'den gelen göç dalgasına en fazla maruz kalan devletlerden birisi olmakla birlikte Avrupa Birliği ülkeleri de bu durumdan etkilenmiştir. Yaşanan bu gelişmeler Türkiye-AB ekseninde işbirliğini zorunlu kılmış olsa da kavramsal farklılıklar uzlaşmanın kolay olmadığını göstermiştir. Süreç içerisinde 2013 yılında Türkiye ile AB arasında Geri Kabul Anlaşması imzalanmış olsa da anlaşma sürecinde Türkiye tarafından belirtilen vizesiz seyahat konusu günümüze kadar gerçekleşmemiştir. Bu çalışmada Türkiye-AB ilişkilerinde son dönemde gündemde olan göç konusu Suriye iç savaşı bağlamında değerlendirilecek ve Türkiye ile AB arasındaki anlaşmalar bağlamında göç sorunu ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Avrupa Birliği, Suriye İç Savaşı, Göç, Mülteci

The Issue of Syrian Migrants in Turkey-Europe Relations

Abstract

With the start of the Syrian civil war in 2011, the problem of migration emerged both regionally and globally. While Turkey, one of the countries in the region, is one of the states most exposed to the wave of immigration from Syria, European Union countries have also been affected by this situation. Although these developments necessitated cooperation on the Turkey-EU axis, conceptual differences showed that reconciliation was not easy. Although a Readmission Agreement was signed between Turkey and the EU in 2013 during the process, the issue of visa-free travel specified by Turkey in the agreement process has not been realized to dec. In this study, dec issue of migration,

²⁰ Doç. Dr., Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler, Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, E-Mail: mehmetarendor@gmail.com

which has been on the agenda recently in Turkey-EU relations, will be evaluated in the context of the Syrian civil war and the issue of migration will be discussed in the context of agreements between Turkey and the EU.

Keywords: Turkey, EU, Syrian Civil War, Migration, Refugees

AVRUPA BİRLİĞİ MÜZAKERELERİ MALİ KONTROL FASLI KAPSAMINDA VE STRATEJİK PLANLAMA BAĞLAMINDA TÜRKİYE'DEKİ ÜNİVERSİTELERDE RİSK YÖNETİMİ

Mehmet Erkan ŞAHİN²¹

Çağdaş CENGİZ²²

Özet

Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik sürecinde çeşitli fasıllar çerçevesinde müzakereler yürütülmektedir. Bu fasıllar arasında 32. Fasıl olan Mali Kontrol Faslı, kamu kesimi için hayati önem arz etmektedir. Bu çalışmada, mali kontrol faslının asli bileşeni olan iç kontrol sistemi alanı çerçevesinde Türkiye'deki üniversitelerin risk yönetim deneyimi incelenmektedir.

İç kontrolün ana fikri, belirlenen hedeflere ulaşma yolunda riskleri tanımlamak ve söz konusu riskleri yönetebilmek için yapılması gerekenleri ortaya koymaktır. Dolayısıyla amaç ve hedeflerin belirlenmesi, iç kontrole yönelik bir önkoşulu ifade etmektedir. Planlama ile başlayan ve kontrol süreçleriyle desteklenen yönetsel bir döngüyü temsil eden stratejik planlama ise tam da bu doğrultuda bir referans noktası teşkil etmektedir. Peki stratejik planlamanın başlıca destek bileşenlerinden olan risk yönetim süreçleri, Türkiye üniversitelerinde nasıl işlemektedir? Genel bir bakışla, bu alandaki mevcut ilerleme düzeyi nedir? Uygulamadaki engeller ve eksiklikler nelerdir ve bunların giderilmesi için neler yapılmalıdır?

Bu sorulara yanıt verebilmek adına bu çalışmada, kurumsal risk yönetim süreçlerini rehber, yönerge vb. bağitlar ile somutlaştırmış, diğer bir deyişle kurumsal riske dair yönetsel süreçlerinde belli bir aşama kaydedebilmiş kamu üniversiteleri incelenmekte; iyi uygulama örneklerinin yanı sıra uygulamada karşılaşılan sorunlar ve bu sorunlara yönelik çözüm önerileri tartışılmaktadır.

²¹ Mali Hizmetler Uzmanı, Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı, Dokuz Eylül Üniversitesi, E-Mail: erkan.sahin@deu.edu.tr

²² Dr. Öğr. Gör., Dış İlişkiler Koordinatörlüğü, Dokuz Eylül Üniversitesi, E-Mail: cagdas.cengiz@deu.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Mali Kontrol, Kamu İç Kontrol Standartları, Risk Yönetimi, Stratejik Plan, Devlet Üniversiteleri

The Risk Management at Turkish Universities Within the Scope of the European Union Negotiations Chapter on Financial Control and in the Context of Strategic Plannin

Abstract

Negotiations are carried out within the framework of various chapters in Turkey's membership process to the European Union. Among these chapters, 32nd chapter on Financial Control, is of vital importance for the public sector. In this study, the risk management experience at universities in Turkey is examined within the framework of the internal control system area, as one of the main component of the chapter on financial control.

The main logic of internal control is to identify the risks and to reveal what needs to be done to manage the risks on the way to reach the targets. Therefore, setting goals and targets is a pre-condition for internal control. Strategic planning, which represents a managerial cycle that starts with planning and is supported by control processes, constitutes a reference point in this direction. So, how do risk management processes, as one of the main provisional components of strategic planning, work at Turkish universities? With an overview, what is the current level of progress? What are the obstacles and shortcomings in practice, and what should be done to eliminate them?

In order to answer these questions, the path taken by the public universities, able to embody corporate risk management processes with guides, directives and similar regulations, - in other words, the public universities that have achieved a certain stage in their administrative processes - regarding corporate risk are examined; and, problems encountered in practice and suggested solutions are discussed in addition to good practices.

Keywords: European Union, Financial Control, Public Internal Control Standards, Risk Management, Strategic Plan, Public Universities

ZOLLVEREİN: GÜMRÜK BİRLİĞİNDEN DAHA FAZLASI MI?

Mehmet ÖZTÜRK²³

Özet

1815 Viyana Kongresi sonrasında Alman coğrafyası siyasi ve ekonomik olarak yeniden şekillenirken, Alman devletleri arasında ise Prusya'nın etkisi artmıştır. Konjonktürel gelişmeleri değerlendiren Prusya'nın, özellikle daha fazla Alman devletini içine alacak şekilde 1834 yılında Zollverein'i (Alman Gümrük Birliği'ni) kurması, önemli bir adım olmuştur. Üye ülkeler arasındaki ticarete gümrük vergilerini kaldırmayı amaçlayan ve bazı teorisyenlerce ilk gümrük birliği uygulaması olan Zollverein, sadece Almanya ve Avrupa bütünleşmesi için değil küresel düzeyde önemli çıkarımlar yapılabilecek bir örgütlenme örneği olmuştur. Diğer örgütlenmelere örnek teşkil etmesi yanında Zollverein'in ortaya çıkış gerekçeleri, gelişimi ve Alman siyasi birliğine giden süreci başlatan olgu olması, ekonomik olduğu kadar siyasi bir incelemeyi de gerekli kılmaktadır. Zollverein'in, gümrük birliğinden daha fazla anlam ve önem taşıdığını öne süren bu çalışmanın amacı; Zollverein'in ortaya çıkışını, etkilerini ve önemini incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Gümrük, Viyana Kongresi, Ticaret, Almanya

Zollverein: Is It More than Customs Union?

Abstract

While the German geography was reshaped politically and economically after the Congress of Vienna in 1815, the influence of Prussia increased among the German states. Prussia's assessment of the cyclical developments and especially the establishment of the Zollverein (German Customs Union) in 1834 to include more German states, was an important step. Zollverein, which aims to abolish customs duties in trade between member countries and is the first customs union practice by

²³ Dr. Öğr. Üyesi, Uluslararası İlişkiler, Aksaray Üniversitesi, E-Mail: mehmetozturk@aksaray.edu.tr

some theoreticians, has become an example of organization that can make important inferences not only for German and European integration but also at the global level. In addition to being an example for other organizations, the reasons for the emergence of Zollverein, its development and the fact that it is the phenomenon that started the process leading to German political unity necessitates a political as well as economic analysis. The aim of this study, which argues that Zollverein has more meaning and importance than the customs union, is to examine the emergence, effects and importance of Zollverein.

Keywords: Customs, Congress of Vienna, Trade, Germany

TÜRKİYE’NİN BALKAN ÜLKELERİYLE İLİŞKİLERİ ÜZERİNDE BİR DEĞERLENDİRME

Mehmet YÜCE²⁴

Özet

Balkanlar, hem coğrafi açıdan hem de tarihi, sosyal ve kültürel açıdan Türkiye ile sıkı bağları bulunan, jeopolitik ve jeostratejik açıdan da bölgesel siyasetin belirlenmesinde yapıtaşı özelliği taşıyan farklı kültür, din ve etnisiteye sahip kendine özgü bir yapısı bulunan bir bölgedir. Bu nedenle Balkanlar, coğrafi, siyasi ve ekonomik açıdan olduğu kadar, tarihi, etnik yapısı, kültürel ve insani bağlar bakımından da Türkiye için ayrıcalıklı bir konuma sahiptir. Coğrafi olarak Türkiye’nin Avrupa kıtasına uzantısını teşkil eden Balkanlar, tarih boyunca siyasî ve stratejik özelliği nedeniyle Avrupa büyük devletlerinin çıkar çatışmalarına sahne olmuştur. Bu nedendir ki, bölgede istikrarsızlık hâkim olmuş, etnik ve dinî temelli olarak parçalanmıştır. Dolayısıyla Balkanlar denilince ilk akla gelen şey istikrarsızlık olmuştur.

Balkanlardaki bu yapı ve istikrarsızlık doğal olarak Türkiye’yi de etkilemektedir. Zira Balkanlardaki barış ve istikrar ortamında kazançlı çıkacak ülkelerin başında Türkiye yer alacağı gibi bu ortamın bozulmasından da en zararlı çıkan ülke yine Türkiye olacaktır. Tüm diğer faktörler bir tarafa bırakılırsa Türkiye Balkan ülkeleriyle azınlık, soydaş ve akraba topluluklar dolayısıyla güçlü bir ilişki içinde bulunduğu gibi, Türkiye’de Balkan kökenli farklı etnisiteye sahip önemli sayılabilecek bir nüfusun yaşaması Balkanlar’da ortaya çıkan bunalımlar Türkiye’yi yakından etkilemesini sağlayacaktır. Bu nedenle Balkanlarla ilgili izlenen bölgesel ve küresel politikalar bir bölge ülkesi sıfatıyla Türkiye’yi doğrudan ilgilendirmiş özellikle Türkiye’nin dış politikadaki aktifliğini artırmasına bağlı olarak Türkiye Balkanlara yönelik izleyen politikalarda taraf olmaya başlamıştır. Bu kapsamda Türkiye, Balkan ülkeleri ile ikili ilişkilerine büyük önem vermiş ve bölge ülkelerinin tümüyle iyi ilişkiler sürdürmekte özen göstermiştir. Türkiye Balkan ülkeleriyle ilişkilerinde bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğüne saygı ve içişlerine karışmama ilkeleri ön plana çıkarmıştır. Böylece Türkiye bir taraftan Balkan

²⁴ Prof. Dr., Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi Dekanı, E-Mail: mehmetyuc@gmail.com

ülkeleriyle stratejik ortaklık kurarken diğer taraftan da bölgedeki istikrarın sağlanması için özel çaba göstermektedir. Bölge ülkeleri arasında “ortak çıkar alanları” yaratılarak mevcut işbirliğinin hızlandırılması ve kapsamlı bir bölgesel entegrasyon sağlanması Türkiye’nin hedeflerinin başında gelmektedir.

“Bölgesel sahiplenme” ve “kapsayıcılık” ilkeleri gözetilerek şekillendirilen Türkiye’nin Balkan politikası dört ana eksenine bulunmaktadır. Bunlar;

- Üst düzeyli siyasi diyalog,
 - Herkes için güvenlik,
 - Azami ekonomik bütünleşme,
 - Bölgedeki çok etnik kimlikli, çok kültürlü, çok dinli toplumsal yapıların muhafazası,
- şeklinde oluşmuştur.

Anahtar Kelimeler: Balkanlar, Bölgesel sahiplenme, kapsayıcılık, ortak çıkar alanları

A Review: Turkey’s Relations With The Balkan Countries

Abstract

The Balkans is a unique region, having close ties with Turkey in terms of geographical, historical, social and cultural aspects, with a different culture, religion and ethnicity which are the key elements in determining regional politics with regards to geopolitical and geostrategic perspectives. Therefore, the Balkans has a privileged position for Turkey in terms of its geographical, political and economic aspects, as well as in terms of its historical, ethnic structure, cultural and humanitarian ties. The Balkans, which geographically constitute the extension of Turkey to the European continent, have been the scene of conflicts of interest of the major European states due to their political characteristics and strategic significance throughout history. Consequently, instability has prevailed in the region and it has been fragmented on an ethnic and religious basis. Therefore, instability have been the most probable thing that

comes to mind when the name of Balkans is mentioned. This structure and instability in the Balkans naturally affects Turkey as well. The reason is that on the one hand Turkey will be one of the most profitable countries in the environment of peace and stability in the Balkans but on the other hand the most harmful from the deterioration of this environment will again be Turkey. All other factors aside, the strong relationship between Turkey and the Balkan countries because of the fact that they are siblings or relatives and the significant population of Balkan origin in Turkey indicates that any possible crisis in the Balkans will deeply effect Turkey. For this reason, the regional and global policies pursued with the Balkans have directly concerned Turkey as a regional country, especially due to Turkey's increasing activity in foreign policy, Turkey has started to take sides in the following policies for the Balkans. In this regard, Turkey has placed great importance on its bilateral relations with the Balkan countries and has taken care to maintain good relations with all the countries of the region. Turkey has put the principles of independence, sovereignty and respect for territorial integrity and non-interference in its internal affairs at the forefront of its relations with the Balkan countries. Thus, Turkey is not only making special efforts to ensure stability in the region but also establishing strategic partnerships with the Balkan countries. Accelerating existing cooperation and ensuring comprehensive regional integration by creating "common areas of interest" between the countries of the region is one of the main goals of Turkey. There are four main axes of Turkey's Balkan policy, which are shaped according to the principles of "regional ownership" and "inclusiveness". These are listed as follows;

- High-level political dialogue,
- Safety for everyone,
- Maximum economic integration,
- Maintenance of multi-ethnic, multicultural, multi-religious social structures in the region.

Keywords: Balkans, regional ownership, inclusiveness, common areas of interest

SOSYAL MEDYANIN AHLAKİ VE KÜLTÜREL ETKİSİ

Mensur NUREDİN²⁵

Özet

Medya olgusu ortaya çıktığı dönemden günümüze kadar insanlar ve toplum üzerinde etkili olmuştur. Bu etkinin boyutu medyanın ulaşılabilirlik seviyesi ile doğru orantılı olarak değişmiştir. İlk dönemlerde yalnızca yazılı şekilde gerçekleşen medya faaliyetleri oldukça az insan üzerinde etkili olurken zaman içinde sesli ve görsel medya yapılarının oluşması medyanın etki alanını genişletmiştir. Günümüzde ise sanal ortamda oluşturulan sosyal medya yapılarının ulaşım kolaylığı, etkileşim özelliği ve bu alanlarda sağladığı kolaylıklar sayesinde medya oldukça büyük kitleler üzerinde etkili olma özelliği kazanmıştır. Sosyal medya yapısı öncelikle birey devamında ise toplum yapısı üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Bu belirleyicilik bazen bilinçsizce olsa da genel anlamda medyanın toplum üzerinde yönlendirici bir etkisinin olduğu yadsınamaz bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır.

İletişim araçlarının etkileri söz konusu olduğunda en çok tartışılan konulardan biri medya içeriğinin çocuklar üzerindeki etkileridir. Çocuğun gerek bedensel gerekse zihinsel bakımdan tam erginliğe ulaşmamış olması nedeniyle etkiye daha açık olduğu ve gelişimine zarar verebilecek etkilerden özel koruma gereksinimi bulunduğu kabul edilmektedir. Çocukların korunması medya bağlamında, çocukların gelişimlerine zarar verebilecek içeriklere maruz kalmaktan korunmaları ve medya içeriklerine konu olan çocukların korunması biçiminde ikili bir yapı göstermektedir. Sözü edilen korunmaların sağlanması bir yandan yasalarla gerçekleştirilmeye çalışılırken diğer yandan da ortaya çıkan sorunlara etik kurallarıyla çözüm aranmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Medya, çocuk, ahlak, psikoloji.

²⁵ Prof. Dr., Felsefe ve Din Bilimleri, Uluslararası VİZYON Üniversitesi Gostivar/K. MAKEDONYA, E-Mail: mensur@vizyon.edu.mk

Ethical and Cultural Impact of Social Media

Abstract

The phenomenon of media has had an impact on people and society from the time it emerged to the present day. The size of this effect has changed in direct proportion to the accessibility level of the media. While media activities, which took place only in written form in the first periods, were effective on very few people, the formation of audio and visual media structures over time expanded the influence of the media. Today, the media has gained the feature of being effective on large masses, thanks to the ease of access, interaction feature and the conveniences provided in these areas of the social media structures created in the virtual environment. The social media structure plays a decisive role on the individual and then on the social structure. Although this determination is sometimes unconsciously, it is an undeniable fact that the media has a directing effect on society in general.

When it comes to the effects of communication tools, one of the most discussed issues is the effects of media content on children. It is accepted that since the child has not reached full maturity both physically and mentally, s/he is more open to influence and needs special protection from the effects that may harm her/his development. In the context of the media, the protection of children shows a dual structure: protecting children from exposure to content that may harm their development, and protecting children who are the subject of media content. While providing the aforementioned protections is tried to be realized by laws, on the other hand, solutions are sought with ethical rules to the problems that arise.

Keywords: Media, child, morality, psychology.

BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI SONRASI ALMANYA VE TÜRKİYE'DE POLİTİK EĞİTİM VE GERHARD KESSLER

Muhammed Fazıl BAŞ²⁶

Özet

Politik eğitim gerek zorunlu eğitim müfredatı gerekse zorunlu eğitim dışı kurumsal süreçlerle modern toplumlarda devlet ve toplum arasındaki ilişkiyi düzenlemede başvurulan vazgeçilmez adreslerdendir. Türkiye ve Almanya'da Birinci Dünya Savaşı ertesinde kurulan yeni rejimlerin teşekkülünde, şüphesiz politik eğitim önemli bir rol üstlenmiştir. Özellikle Fransa ve İngiltere gibi hem Dünya Savaşında kazanan tarafta olan hem de 19. yüzyıldan itibaren liberal değerlerin savunucusu Batı'yı oluşturan ülkeler karşısında Türkiye ve Almanya'nın politik eğitim stratejileri, onların modernleşme konseptlerini de yansıtmaktadır. Öte taraftan, 1920'lerde iki ülkede yürütülen politik eğitim, önceki dönemlerle sürekliliği ve farklılaşması açısından ele alınmalıdır. Bu çalışma çerçevesinde bir yandan söz konusu süreklilik ve farklılaşma çerçevesinde Birinci Dünya Savaşı sonrası dönemde Türkiye'de ve Almanya'da politik eğitimin seyrine bakılırken, aynı zamanda iki ülke arasındaki bir eğitim aktarımı ilişkisi olarak 1933 yılında ülkemize gelen Alman profesörlerden Gerhard Kessler'in Türkiye'deki çalışmalarında beliren “niyet edilmemiş” politik eğitim anlayışına değinilecektir. Burada söz konusu politik eğitimden “niyet edilmemiş” olarak söz edilmesi şu sebeptedir: Kessler'in İstanbul Üniversitesi'ndeki işlevi salt akademik olup temelde sosyal politika ve sosyoloji alanlarında öğrenci yetiştirmek üzerine kuruludur. Fakat Kessler'in akademik çalışmalarında aynı zamanda birey-devlet ilişkisini tanımlayan bir politik eğitim anlayışı da içkindir. Bu çerçevede Kessler üzerinden Almanya ve Türkiye'deki politik eğitim konseptleri arasında bir karşılaştırma yapma imkânı da doğmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gerhard Kessler, Politik Eğitim, Almanya, Birey-Devlet

²⁶ Dr. Öğr. Üyesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Bölümü, Yıldız Teknik Üniversitesi, E-Mail: fazilbas@gmail.com

Political Education in Germany and Turkey after the First World War, and Gerhard Kessler

Abstract

Political education is one of the most important and indispensable instruments of modern societies for regulating the relationship between state and society. Political education also played an important role in the emergence of the new political regimes in Germany and Turkey after the First World War. The political education strategies of both countries also reflect their concepts of modernization if one takes into account their confrontation with countries of the “liberal West” like France and England. On the other hand, the political education of Germany and Turkey in the 1920s and after should be handled with their continuities and discontinuities before this decade. While evaluating the strategies of political education in Germany and Turkey after the First World War, our primary aim in this presentation will be to indicate the “unintended” political education which appears in the academic works of Gerhard Kessler as one of the refugee German academics who immigrated to Turkey in 1933. By the phrase “unintended” we mean the following: Kessler’s main role in Turkey was to contribute to the development of social policy and sociology as academic disciplines. But an outlook on the relationship between the individual and the state, which is inherent in Kessler’s scientific works, also reflects an example of political education. Dealing with Kessler’s political education gives us the opportunity to compare the concepts of political education in Germany and Turkey during this period as well.

Keywords: Gerhard Kessler, Political Education, Germany, Individual-State

TÜRKİYE VE AVRUPA BİRLİĞİ'NİN TÜRKİYE'NİN AVRUPA BİRLİĞİ'NE ÜYELİK SÜRECİNDE SİVİL TOPLUMUN GELİŞTİRİLMESİNE YAKLAŞIMLARI

Muhabbet DOYRAN²⁷

Özet

Türkiye'nin 1999 yılında Avrupa Birliği'ne (AB) adaylık başvurusunun kabul edilmesinin ardından 8.3.2001 tarihinde Avrupa Konseyi (AK) tarafından onaylanan Katılım Ortaklığı Belgesi (KOB) oluşturulmasına karar verilmiştir. Belge, AB tarafından tüm aday ülkeler için belirlenen kriterler, ilkeleri içeren bir yol haritası niteliğindedir. Bununla birlikte belgede, aday ülke tarafından öncelikle alınması gereken kısa ve orta vadeli siyasi, ekonomik kriterler yer almaktadır. AB müktesebatına uyum başlıkları olan bu kriterlerin aday ülke tarafından yerine getirilenleri KOB'den çıkarılmakta, geri kalanları için de yeni bir takvim belirlenmektedir. Türkiye bir anlamda üyelik için KOB'de yer alan başlıkların yerine getirileceğinin taahhüdünü hazırladığı Avrupa Birliği Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Ulusal Programlarla (UP) vermiştir. Çok detaylı bir şekilde hazırlanan UP'de yerine getirilecek işlerin hangi kurumlar tarafından bir takvime bağlanarak, nasıl bir yapılanma çerçevesinde gerçekleştireceği açıkça belirtilmektedir. AK de, her aday ülke gibi Türkiye'nin de bu beklenen taahhütleri yerine getirme performansını yıllık hazırladığı İlerleme Raporlarıyla (İR) ile değerlendirmektedir. İR'lerde ise sivil toplumun geliştirilmesi ve alınan tedbirlerin değerlendirmesi KOB'lerde ve UP'delerde olduğu gibi kısa vadeli öncelikli hedefler başlığı altında bulunan Genişletilmiş Siyasi Diyalog ve Siyasi Kriterler içinde yer almıştır. Çalışmamız bu çerçevede tarihi süreç içerisinde ele alınmış, literatür taraması yapılmış, birinci el kaynaklar temel alınmış, ikinci el kaynaklardan yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Katılım Ortaklığı, Ulusal Program, Sivil Toplum

²⁷ Dr. Öğr. Gör., Tarih Bölümü, İstanbul Aydın Üniversitesi, E-Mail: doyanmuhabbet@hotmail.com

Approaches of Turkey and the European Union to the Development of Civil Society in Turkey's European Union Membership Process

Abstract

After Turkey's application for candidacy to the European Union (EU) was accepted in 1999, it was decided to create an Accession Partnership Document (SME), which was approved by the Council of Europe (CoE) on 8.3.2001. The document is a roadmap that includes the criteria and principles determined by the EU for all candidate countries. In addition, the document includes short and medium-term political and economic criteria that must be taken first by the candidate country. Those that meet these criteria, which are the titles of harmonization with the EU acquis, by the candidate country are excluded from the SME, and a new calendar is determined for the rest. In a sense, Turkey has given its commitment to fulfill the titles in the SME for membership, with the National Programme for the adoption of the Acquis (NPAA) it has prepared. In the NPAA, which is prepared in a very detailed manner, it has been clearly stated by which institutions the works shall be carried out according to a calendar in line within the framework of structuring types. CoE, like every candidate country, evaluates Turkey's performance in fulfilling these expected commitments with its annual Progress Reports (PR). In PRs, the development of civil society and the evaluation of the measures taken were included in the Extended Political Dialogue and Political Criteria under the heading of short-term priority objectives, as is the case with the SMEs and NPAAs. In this context, our study has been handled in the historical process, literature has been searched, primary sources have been taken as a basis, and second-hand sources have been used.

Keywords: European Union, Accession Partnership, National Program, Civil Society

TÜRKİYE'DE YOKSULLUK

Muhabbet DOYRAN²⁸

Özet

Temel gereksinimleri karşılayamama durumu olarak nitelendirilen yoksulluk, Türkiye’de önemli sorunlardan biri haline gelmiştir. Asgari düzeyde gıda ihtiyacını karşılayamama, barınma, eğitim ve sağlık gibi temel ihtiyaçlarını karşılayama durumu olan yoksulluk Türkiye’de 1980’li yıllardan itibaren yürütülen neoliberal ekonomik politikalar ve buna bağlı olarak yapılan özelleştirmelerle giderek derinleşmiştir. İşsizlik sonucu kırsal kesimden, kentlere yoğun göçün her geçen gün artması, kentlerde gettoların büyümesine sebep olmuştur. Gelir dağılımının bozulması, eşitsizlikleri beraberinde getirmiş, eğitimden, kültüre kadar sosyal sorunlara temel teşkil etmiştir. Dünya Bankası (DB) ve Uluslararası Para Fonu (IMF) tarafından gelişmekte olan ülkeler statüsünde nitelendirilen Türkiye, bu kurumlarla işbirliği yapmıştır. Türkiye’deki gelir dağılımının bozulması, işsizliğin artması, yoksul oranının yükselmesinin nedeni olarak gösterilen bu kurumlardan DB, yoksullukla mücadelede Türkiye’de bazı projeleri desteklemiştir. Orta Doğu’da yaşanan krizlerin ardından Türkiye’ye doğru hızlı ve büyük mülteci akını olmuştur. Türkiye’de yoksul sayısının artmasına ve yoksulluğun derinleşmesine sebep olan bu siyasi politikalar, sosyal problemlerin kaynağını oluşturmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yoksulluk, İşsizlik, Sosyal Problemler, Eşitsizlik, Gelir Dağılımı.

Poverty in Turkey

Abstract

Poverty, which is described as the inability to meet basic needs, has become one of the significant issues in Turkey. Poverty, which is the situation of not being able to meet the minimum level of requirements for food, sheltering, education and health, has gradually deepened in Turkey with the neoliberal economic policies that have been carried out since the 1980s and the

²⁸ Dr. Öğr. Gör., Tarih Bölümü, İstanbul Aydın Üniversitesi, E-Mail: doyanmuhabbet@hotmail.com

privatizations that were made accordingly. The Increasing immigration from rural areas to cities as a result of unemployment has led to the growth of ghettos in cities. The deterioration of income distribution has brought along inequalities and has formed the basis of social problems from education to culture. Turkey, which is described as developing countries by the World Bank (WB) and the International Monetary Fund (IMF), has cooperated with these institutions. Showing the reason for the deterioration of income distribution in Turkey, the increase in unemployment and the increase in the poverty rate, as one of these institutions WB, has supported some projects in Turkey for the fight against poverty. After the crises in the Middle East, there has been a rapid and large refugee influx towards Turkey. These political policies, which led to the increase and the deepening of poverty in Turkey, created the source of social problems.

Keywords: Poverty, Unemployment, Social Problems, Inequality, Income Distribution

HUN ÖNCESİ DÖNEMDE GÜNEY-DOĞU AVRUPA'DA GAGAUZ – GÖKOĞUZ TÜRKLERİ VE ANADOLU İLE BAĞLANTILARI

Olga RADOVA (KARANASTAS)²⁹

Özet

Gagauz–Gökoğuz Türkleri Hun Türklerinin döneminden uzun yıllar önce, M.Ö., Balkanlar'da, tüm Güney-Doğu Avrupa'da ve Orta Asya'da – orta çağa dönemindeki tarihi topraklarda – Altay'da, Anadolu'da, Trakya'da, Makedonya'da, Dobruca'da, Bucak'ta, Orta Volga'da, Özi kırlarında, Kafkas'da vs. yerleşmişlerdir. Gagauz - Gökoğuz Türkleri Güney-Doğu Avrupa'nın en eski yerli halkı/milletidir. Avrupa'ya yazıları ilk Türk kavimleri getirmiştir ve bugün Avrupa'daki çeşitli halkların yazıları - alfabeleri, evvelki Türklerin yazılarının alfabelerine temellenmiştir. Çağdaş zamanda Avrupa'da yaşayan ve bilinen çeşitli halkların soy köklerinde evvelki Türk boyları ve soyları bulunmaktadır, fakat binlerce yıl içerisinde, türlü tarihsel ve siyasi olaylar olmuştur. Evvelki Türklerin toplumsal birliğini - hem din, hem dil, hem sınırlar (devlet sınırları olarak), bölmüşlerdir. Buna rağmen, Türk kavimleri hangi coğrafya'da da yaşasalar, bugün de o evvelki/eski Türk kültürünü yaşatmaya devam ediyorlar, onların evvelki ortak kültür mirasları – dilleri, adetleri, folkloru, halk yemekleri, halk giyimleri, halk müzik aletleri vs., Türkleri birleştiriyor. Bu bakımdan, Avrupa kültürüne Türlerin büyük etkisi olmuştur. Evvelki zamanlarda, orta çağa döneminde ve bugün de Gagauz - Gökoğuz Türkleri her nerede yaşasalar, kendi kan-kardeşleriyle ekonomik, sosyal ve siyasi bağlantılarda bulunmuşlar, ne gerekirse, birbirlerine hep yardım etmişlerdir. Güney-Doğu Avrupa'da yaşayan Gagauz – Gökoğuz Türkleri ve diğer Türk soylu kavimlerin Anadolu'daki ve tüm Türkiye'deki Türkler ile büyük bağlantıları vardır. Tarih boyunca bu coğrafyalarda yaşayan Türk soylu insanların demografik gelişmeleri – göçleri olmuştur. Bu nedenle kültürlerinde büyük yakınlık ve dillerinde de büyük anlaşılabilirlik vardır.

²⁹ Doç. Dr., Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Misafir Öğretim Görevlisi, İstanbul Üniversitesi, E-Mail: radova.58@mail.ru

Anahtar Kelimeler: Anadolu, Güney-Doğu Avrupa, Balkan, Türkiye, Gagauz – Gökoğuz Türkleri, Akkoyunlu, Karakoyunlu, İskitler

The Gagauz-Gökoğuz Turks and Their Connections with Anatolia in South-East Europe in The Pre-Hun Period

Abstract

Gagauz - Gokoguz Turks lived many years before the era of the Hun Turks, B.C., are settled in the Balkans, all of South-Eastern Europe and Central Asia – in the historical lands of the Middle Ages – in Altai, Anatolia, Thrace, Macedonia, Dobruca, Bucak, the Middle Volga, the Özi countryside, the Caucasus. Gagauz - Gokoguz Turks are the oldest indigenous nation of South-Eastern Europe. The first Turkic tribes brought the writing to Europe, and today the writings and alphabets of various people in Europe are based on the alphabets of the Turks lived before. Most people living and known in modern Europe have ancient Turkish tribes and lineages in their family roots, but over the millennia, various historical and political events have happened. Previously, they divided the social unity of the Turks -both religion, language, and state borders. Despite this, no matter in which geography the Turkish tribes live, they continue to live that ancient Turkish culture today, their previous common cultural heritage such as their language, customs, folklore, folk food, folk clothing, folk musical instruments which unite them. Turks, in this regard, have had a great influence on European culture. In ancient times, during the Middle Ages and today, wherever the Gagauz-Gokoguz Turks lived, they established economic, social and political relations with their brothers and sisters and, if necessary, always helped each other. The Gagauz -Gokoguz Turks and other Turkic tribes living in South-Eastern Europe have great affairs with the Turks in Anatolia and throughout Turkey. Throughout history, there have been demographic developments and migrations of Turkish people living in these geographies. For this reason, there is a great similarity in their culture and their language.

Keywords: Anatolia, South-East Europe, Balkan, Turkey, Gagauz – Gökoğuz Turks, Akkoyunlu, Karakoyunlu, Scythians

AVRUPA'DA CAMİLER VE CAMİ MERKEZLİ YÜRÜTÜLEN HİZMETLER

Osman DERTLİ³⁰

Özet

Atmışlı yılların başında karşılıklı anlaşmalara dayalı olarak devlet eliyle organize edilen Avrupa'ya göç hareketi hem anlaşmayı imzalayan ülkeler hem de göçmen işçiler açısından kültürel olmaktan ziyade ekonomik temelliydi. İlk nesil Türk işçilerin temel amacı, çalışmak için gittikleri ülkelerde kısa zamanda çok para kazanıp, kazandıkları paralarla memleketlerinde traktör, tarla ve işyeri alıp geri dönmektir. Ev sahibi ülkeler için ise göçmen işçiler, artan işgücü ihtiyacını karşılamaya gelen, bu ihtiyaç giderildiğinde ülkelerine dönecek olan misafir işçilerdi. Bu nedenle göçün ilk yıllarında misafir işçiler için sosyal, kültürel ve dini alanda ilgili ülkeler tarafında herhangi bir adım atılmamış, Türk işçiler özellikle 1960 ve 1980 yılları arasında din konusunda âdeta kendi kaderleriyle baş başa bırakılmışlardı.

Göçün ilk yıllarında Avrupa'da Türk toplumunun birkaç bireysel gayretleri dışında dini hayat çok fazla bir organize yapı arz etmemiştir. İlk kuşak göçmenlerin dini hayatları namaz ve oruç gibi bireysel anlamda bazı dini pratikleri yerine getirmekle sınırlı kalmıştır. Yetmişli yılların başlarında ise kalıcı olma fikrine bağlı olarak dini anlamda organize olmaya yönelik ilk adımlar atılmış, çalışılan fabrikalarda veya kalınan yurtlarda namaz kılan, az çok kuran okuyan insanların rehberliğinde Cuma ve bayram namazı kılınmaya başlanmıştır. Cuma ve bayram namazları kılmak için yurtların ve fabrikaların bir köşesini mescit olarak düzenleyen işçiler, aile birleşimine bağlı olarak artan cami ihtiyacını yeni mekânlar kiralayarak ya da satın alarak karşılamışlardı. Açılan yeni camilerin büyük bir kısmı ise fabrika, büro, depo gibi farklı amaçlarla inşa edilen, dışardan bakıldığında cami olduğu anlaşılmayacak şekilde düzenlenmiş, "avlu arkası camiler" şeklinde isimlendirilebilecek binalardan oluşmaktaydı.

Bugün Avrupa'da kubbeli ve minareli camiler inşa edilmiş olsa da mevcut camilerin büyük bir kısmı eski görünümünü

³⁰ Dr., Diyanet İşleri Başkanlığı, Almanya/Köln, E-Mail: osmandertli@hotmail.com

hala devam ettirmektedir. Ancak günümüzde Avrupa’da cami ihtiyacını karşılamaktan ziyade bu camileri aktif hale getirmek önem arz etmektedir. Bunun için camilerde genel olarak üç alanda hizmetlerin yapıldığını söylemek mümkündür. Bunlardan birincisi, namaz, ezan imamlık, hatiplik, vaaz, sohbet, hatim, fetva ve mevlid gibi din hizmetleri alanıdır. İkinci hizmet alanı ise ana okul, ilkokul, lise öğrencileri başta olmak üzere yetişkin bay ve bayanlara yönelik hafta içi, hafta sonu ve tatil dönemlerinde yürütülen Kur’an öğretimi, ezber ve dini bilgileri içine alan eğitim hizmetleridir. Camilerde yürütülen üçüncü hizmet alanı ise sosyal ve kültürel amaçlı hizmetlerdir. Başta gençler olmak üzere tüm cemaate yönelik dini ve milli mekânlara geziler, sanatsal faaliyetler, sportif etkinlikler, kermesler, içinde yaşanan topluma yönelik açık kapı günleri gibi etkinlikler bu hizmet alanlarından bazılarıdır. Kısacası Avrupa’da camiler, dünden bugüne ibadethane olmanın yanında kitabevi, çay ocağı, market, düğün ve konferans salonları, eğitim ve dil kursları, sanatsal faaliyetler gibi farklı işlevleri içerisinde barındıran sosyal, kültürel ve dini merkezler olmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa, Cami, Din Hizmetleri, Göç

Mosques in Europe and the Religious Services Centered Around Mosques

Abstract

Migration movement to Europe organized by the state on the basis of mutual agreements in the 1960s was mainly economical rather than cultural both for the states and for migrant workers. The main purpose of the first generation Turkish workers was to earn a lot of money in a short time in the countries they went to work, and to return to their hometown with the money they earned, mainly for buying small real estate like fields and shops or tractors that they can use in farming. For the host countries, migrant workers were guest workers who came to meet the increasing labor needs and would return to their countries when this need was met. For this reason, no steps were taken by the relevant countries in the social, cultural and religious fields for guest workers in the first years of migration. Turkish workers were left to their own fate, especially between the years of 1960 and 1980, when it comes to religion.

In the first years of migration, apart from a few individual efforts of the Turkish society in Europe, religious life did not have much organized structure. The religious life of the first generation immigrants was limited to performing some individual religious practices such as prayer and fasting. However, depending on the idea of being permanent residents, the first steps were taken to organize religious life in 1970s. Friday and eid prayers were started to be performed in the factories where they worked or in the dormitories where they stay, under the guidance of people who already pray daily and be able to read Qur'an. Workers arranged the corners of dormitories and factories as a masjid to perform Friday and Eid prayers and they met the increasing need for mosques due to family reunions by renting or purchasing new estate. A large part of the new mosques that were opened consisted of buildings that were built for different purposes such as factories, offices, warehouses, arranged in such a way that they could not be understood as mosques when viewed from the outside, and could be called "mosques behind the courtyard".

Although mosques with domes and minarets have been built in Europe today, most of the existing mosques still maintain their old appearance. However, today, it is important to activate these mosques rather than meeting the need for new mosques in Europe. For this reason, it is possible to say that religious services are generally carried out in three areas in mosques. The first group is the religious services such as prayer, preaching, sermon, religious conversation, reading Qur'an, fatwa and mawlid. The second group is the education services including the teaching of the Qur'an, memorization of Qur'an and religious education which are carried out during weekdays, weekends and holidays, especially for kindergarten, primary school and high school students and also for adult men and women. The third group of religious service carried out in mosques is the services for social and cultural purposes. Some of these are trips to religious and national places, artistic activities, sports events, kermis (kind of bazaar activity), open door days for the local European community. Targeted audience for these religious services are mainly the young people.

In conclusion, mosques in Europe have been social, cultural and religious centers that have different functions such as bookstores, tea shops, markets, wedding and conference halls,

education and language courses, artistic activities, as well as being places of worship from past to present.

Keywords: Europe, Mosque, Religious Services, Immigration

TÜRKİYE-AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİNDE SURİYELİ MÜLTECİ SORUNUNUN SINIRSAL KÖKENİ

Recep GÜLMEZ³¹

Özet

Sınır kavramı reel anlamda ulus devletlerin çizgilerini belirlerken biyopolitika açısından insanların yaşam tarzı ve hukuki statüsünü de belirlemektedir. Sınırın bir tarafı dram ve acı ile yüzleşirken diğer tarafı gelecek vaat edebilmektedir. Bu açıdan özellikle Avrupa Birliği ve Türkiye ilişkilerini belirleyen konulardan biri mülteci sorunu olup bu soruna neden olan faktör sınırdır. Günümüzde sınırların çoğaldığını ve daha fazla belirgin hale geldiğini dikkate aldığımızda Suriyeli mültecilerin yaşadığı dram sınırlardan kaynaklanmaktadır diyebiliriz. Bu çalışmada, sınırsal politikaların göçmenler üzerinde etkiye sahip olduğunu ve Suriye-Türkiye-Avrupa'ya doğru göçmen hareketinin (motion) sınırlardan kaynaklı olduğunu iddia etmekteyiz. Çalışmamız doküman analizine dayalı olup ikincil kaynaklar üzerinden değerlendirmemizi yapacağız. Eleştirel sınır teorisine dayanan çalışmamızda, Türkiye-Avrupa Birliği ilişkisini belirleyen faktörlerden mülteci sorununu, Türkiye'nin sınır kavramını, mültecilerin statüsünü ve sınır ötesi hareketlerini ele alacağız ve mültecilerin güncel şartlarını bu çerçevede analiz edeceğiz.

Anahtar Kelimeler: Sınır, Mülteci, Suriye, Avrupa, Göç

Limologic Origins of Syrian Refugee Crisis in Turkey-Eu Relations

Abstract

While the concept of border determines the lines of nation states in real terms, it also determines the lifestyle and legal status of people in terms of biopolitics. While one side of the border faces drama and pain, the other side is promising. In this respect, one of the determining factors in Turkey-EU relations is refugee crisis whereby the border itself is definitive. Considering that

³¹ Dr. Öğr. Üyesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, E-Mail: rgulmez@erzincan.edu.tr

borders are increasing and becoming more distinct nowadays, we can say that the drama experienced by Syrian refugees is due to borders. In this study, we claim that limologic policies have an effect on immigrants' motion from Syria-Turkey toward European Union. Our study is based on document analysis and we will evaluate it through secondary sources. We draw on the theory of critical limology in this study and analyze the refugee crisis, one of the headings in Turkey-EU relations, Turkey's border concept, the status of refugees and transboundary movements of refugees and their current conditions.

Keywords: Border, Refugee, Syria, Europe, Migration

AVRUPA'DAKİ TÜRK DİASPORASI İLE TÜRKİYE İLİŞKİSİNDE MEDYANIN ROLÜ

Safure CANTÜRK³²

Özet

Avrupa'daki Türk diaspora medyası Türklerin Avrupa'ya göçüyle eş zamanlı başlamıştır. Göçmenlerin kalıcılığı ile birlikte diaspora medyasının serencamı değişiklik göstermesine rağmen diasporanın geldiği köken ülkeyle bağlarını korumak açısından en önemli araç medya olmaya devam etmektedir. Özellikle, göçmenlerin buldukları ülkedeki haklarını koruma, bireysel yaşanan mağduriyetlere karşı toplumsal bilinç oluşturulması da medya aracılığıyla sağlanmaktadır. Özellikle teknolojik gelişimlere bağlı olarak yazılı medyanın yerini dijital medya ve sosyal medya almış ve diasporanın yeni haberleşme mecrası haline gelmiştir. Ancak son 10 yılda Avrupa'da artan İslam fobi ve Türk karşıtlığı, Türkiye tarafından Avrupa'daki diasporayla bağları güçlendirmek için yeni medya çalışmaları da artırılmıştır. Örneğin Anadolu Ajansı, Avrupa'da geçmişte sadece birkaç merkezde temsilciliği bulunurken bugün Berlin, Brüksel, Cenevre, Roma, Saraybosna, Paris, Priştine, Lefkoşe, Belgrad, Atina, Londra, Üsküp ve Tiran'da bölge ofisleri bulundurmakta ve diğer ülkelerde de muhabir görevlendirmektedir. Ayrıca İletişim Başkanlığı'nın basın ateşeleri aracılığıyla yürütülen medya ilişkilerine yeni bir boyut getirerek basın akreditasyon uygulaması yürütmeye başlamıştır. Bu akreditasyon Türkiye devleti ile diaspora arasındaki ilişkiyi de kurumsallaştırmıştır. İletişim Başkanlığı Avrupa'da Almanya, İngiltere, Romanya, Belçika, İtalya, Fransa, KKTC'de 32 ayrı gazete, TV, dergi, İnternet Haber Sitesi ve Radyo'ya akredite ederek çalışanlarına basın kartı vermiştir. Bu bildiriye, değişen medya teknolojilerine rağmen, Avrupa'daki Türk diasporasının birbiriyle haberleşme ve dayanışma için kullandığı kitle iletişim araçlarının neler olduğu, Avrupa'da yürütülen Türkiye karşıtlığında yeni medyanın etkisi tartışılacak ve Avrupa'da gelişen İslam fobi ve Türk karşıtlıklarına karşı Türkiye'nin Avrupa'daki medya ile bağlarının izleri sürülecektir.

Anahtar Kelimeler: Diaspora, Medya, İslam fobi, Türk Karşıtlığı

³² Dr., Sosyal Politika, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, E-Mail: safurecanturk@gmail.com

The Role of Media in the Relationship Between the Turkish Diaspora in Europe and Turkey

Abstract

The media of the Turkish diaspora in Europe has started simultaneously with Turks' migration to Europe. Although the situation of the diaspora media has changed due to the migrants' permanence, the media is still the most significant instrument in terms of preserving the bonds of the diaspora with the origin country. Especially, protecting the rights of immigrants in the country they live in and creating social awareness against individual victimization are provided through the media. Digital media and social media have replaced printed media especially in consequence of technological developments and have become the new communication channel of the diaspora. However, due to increasing Islamophobia and anti-Turkish behaviours in Europe in the last 10 years, new media efforts have been increased by Turkey to strengthen bonds with the diaspora in Europe. For instance, while the Anadolu Agency had representative offices in a few centres in Europe in the past; today, it has regional offices in Berlin, Brussels, Geneva, Rome, Sarajevo, Paris, Pristina, Lefkosia, Belgrade, Athens, London, Skopje and Tirana, and assigns correspondents in other countries. It has also started to conduct press accreditation by bringing a new dimension to the media relations carried out by means of the press attaches of the Directorate of Communications. This accreditation has institutionalised the relationship between the Turkish Government and diaspora as well. The Directorate of Communications has accredited 32 different newspapers, TV, magazines, Internet News Site and Radio in Germany, England, Romania, Belgium, Italy, France and the TRNC in Europe and has provided press cards to the employees. In this paper, the mass media used by the Turkish diaspora in Europe for communication and solidarity with each other despite the changing media technologies and the impact of the new media in the anti-Turkey situation in Europe will be discussed, and Turkey's relations with the media in Europe will be analysed against the Islamophobia and anti-Turkish behaviours increasing in Europe.

Keywords: Diaspora, Media, Islamophobia, Anti-Turkish

NATO'NUN ASKERİ KANADI VE AVRUPA BİRLİĞİ ORTAK GÜVENLİK VE SAVUNMA POLİTİKASI ARASINDA TÜRKİYE

Sıla TURAÇ BAYKARA³³

Özet

Günümüzde Avrupa güvenliği sadece iç ve dış güvenlik arasında daha iyi bir ağı oluşturulması üzerine inşa edilmemektedir. Avrupa güvenliği artık aynı zamanda NATO içinde de önemli bir faaliyet alanı haline gelmiştir. Mart 2003 tarihli Berlin Artı Anlaşması'na göre, AB, askeri operasyonları için NATO'nun askeri varlık ve kabiliyetlerinden yararlanma yetkisine sahiptir. Bunun yanı sıra, NATO ve AB, 2016'da yayınladıkları Küresel Strateji ana temalı ortak iki bildiri de AB topraklarının ancak AB ve NATO yakın iş birliği içinde olursa etkili bir şekilde savunulabileceğini açıkça beyan etmişlerdir. NATO'nun önemli bir partneri olan, AB üyesi olmayan ama AB'ye birçok alanda bütünleşmiş durumda olan Türkiye'nin, ekonomik olarak Gümrük Birliği, siyasi olarak da AB'nin dış ve savunma politikalarında iş birliği bulunmaktadır. Bu noktada, Türkiye'nin AB'ye işlevsel bağlamda entegre olduğunu söylemek mümkündür. Bu da Türkiye'nin AB'yle bütünleşmesinde farklılaşmış bir model kullanıldığını göstermektedir.

Sonuç olarak, Türkiye ve AB arasında güvenlik alanındaki bütünleşme, ikili arasındaki ekonomik bütünleşmeyle benzerlik göstermektedir. Türkiye'nin AB'nin güvenlik operasyonlarına katkısı çoğunlukla NATO-AB iş birliği çatısı altında gerçekleşmiştir. Türkiye'nin AB liderliğindeki operasyonların neredeyse tamamına katılmış olması ve Türkiye'nin katılımının birçok AB üyesine kıyasla çok daha yüksek oranda olması, Türkiye'nin Avrupa güvenlik politikasındaki rolünün bir göstergesidir. Her ne kadar Türkiye NATO-AB iş birliğindeki operasyonlara katılıyor olsa da aslında AB liderliğindeki operasyonlara katılmış olmaktadır. Bu noktadan hareketle bu çalışmanın amacı, Türkiye'nin NATO'nun askeri kanadı ve AB'nin Ortak Güvenlik ve Savunma Politikası arasındaki pozisyonunu tanımlamaya çalışmaktır. Türkiye'nin AB'yle güvenlik alanında bütünleşmesini gerçekleştirdiğini

³³ Dr. Öğr. Üyesi, Uluslararası İlişkiler, İzmir Demokrasi Üniversitesi, E-Mail: silaturac@gmail.com

iddia eden bu çalışma, Türkiye'nin Daimî Yapısal İş birliği Savunma Anlaşması (PESCO) kapsamındaki projelere dahil edilmesinin yanı sıra, Avrupa Savunma Ajansı'na katılması, AB Askeri Komitesi'nde (EUMC) ve Siyasi ve Güvenlik Komitesinde (PSC) yer edinmesinin de bu sürece katkıda bulunacağını öngörmektedir. Her ne kadar AB içerisinde Türkiye olmadan AB'nin sözde daha uyumlu olacağı düşünen üye ülkeler olsa da aynı zamanda Türkiye olmadan AB'nin Ortak Güvenlik ve Savunma Politikası'nda daha az etkili olacağı unutulmamalıdır. Bunun sebebi, NATO üyesi bir Türkiye olmadan AB'nin küresel etkisinin azalması olmasında aranabilir.

Anahtar Kelimeler: NATO, Güvenlik, Savunma, Avrupa Birliği, Türkiye

Turkey Between NATO's Military Wing and Eu's Common Security and Defense Policy

Abstract

European security today is not just built on creating a better network between internal and external security. European security has now also become an important field of activity within NATO. According to the Berlin Plus Agreement of March 2003, the EU is authorized to utilize NATO's military assets and capabilities for its military operations. In addition, in two joint declarations with the main theme of Global Strategy published in 2016, NATO and the EU openly declared that EU territories can only be effectively defended if the EU and NATO cooperate closely. Turkey, which is an important partner of NATO and is not a member of the EU but has been integrated into the EU in many areas, has economic cooperation in the Customs Union and politically in the foreign and defense policies of the EU. At this point, it is possible to say that Turkey is functionally integrated with the EU. This shows that a differentiated model is used in Turkey's integration with the EU. As a result, the integration between Turkey and the EU in the field of security is like the economic integration between the two. Turkey's contribution to the EU's security operations has mostly been realized under the umbrella of NATO-EU cooperation. Although Turkey participates in NATO-EU cooperation operations, it participates in EU-led operations. From this point of view, the aim of this study is to

try to define Turkey's position between NATO's military wing and the EU's Common Security and Defense Policy. This study, which claims to have achieved Turkey's integration with the EU in the field of security, includes Turkey's inclusion in projects under the Permanent Structural Cooperation Defense Agreement (PESCO), its participation in the European Defense Agency, its participation in the EU Military Committee (EUMC) and He envisages that his taking place in the Political and Security Committee (PSC) will also contribute to this process. Although there are member states in the EU that supposedly think that the EU will be more harmonious without Turkey, it should also be noted that without Turkey, the EU will be less effective in the Common Security and Defense Policy. The reason for this can be sought in the fact that the global influence of the EU is decreasing without a NATO member Turkey.

Keywords: NATO, Security, Defense, European Union, Turkey

“TÜRKİYE AÇISINDAN AB’NİN DIŞINDA BİR ALTERNATİF VAR MIDIR?” SORUSUNUN ŞANGHAY İŞBİRLİĞİ ÖRGÜTÜ (ŞİÖ) BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

Sinem ÇELİK³⁴

Özet

Türkiye’nin Avrupa Birliği (AB)’ne üyelik süreci 1959 yılında başlamıştır. Türkiye, AB’nin genişleme politikası bağlamında her zaman özel ve zor bir vaka olmuştur ve olmaya devam etmektedir. Türkiye’nin AB üyeliğine giden sürecin birçok zorluk (mülteci krizi, Kıbrıs sorunu, gümrük birliği, Libya krizi, Doğu Akdeniz sorunu, geri kabul anlaşması vb.) tarafından kuşatıldığını söylemek mümkündür. Söz konusu zorluklar 1959’da başlayan üyelik sürecinin tam üyeliğe dönüşmemesinin önündeki en önemli engellerdir. Türkiye açısından bu uzun bekleyiş, “Uluslarüstü (supranasyonel) bir yapıda olan AB’ye alternatif bir örgüt olabilir mi?” sorusunu gündeme getirmiştir. Bu noktada çalışma kapsamında Şanghay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ) değerlendirmeye alınmış, bu örgütün AB’ye alternatif olup olamayacağı tartışılmıştır. Ayrıca çalışmada, Türkiye-AB ilişkileri zorluklar ve fırsatlar bağlamında güncel gelişmeler dikkate alınarak incelenmiştir. Çalışmanın amacı, 2005 yılında tam üyelik müzakerelerine başlamış olmasına rağmen AB’ye üye olma durumu giderek daha karmaşık bir hale gelen Türkiye açısından, Şanghay İşbirliği Örgütü’nün AB’ye alternatif bir örgüt olup olamayacağını tespit etmeye çalışmaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği (AB), Şanghay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ), Türkiye, Türkiye- AB İlişkileri.

“Is There an Alternative Except EU for Turkey?” Evaluation of This Question in the Framework of the Shanghai Cooperation Organization (SCO)

Abstract

Turkey’s accession process to the European Union (EU) started

³⁴ Arş. Gör. Dr., Uluslararası İlişkiler, Atatürk Üniversitesi, E-Mail: sinem.tan@atauni.edu.tr

in 1959. Turkey has always been and remains a special and difficult case in the context of the EU's enlargement policy. It is possible to say that the process leading to Turkey's EU membership contains many difficulties (refugee crisis, Cyprus issue, customs union, Libya crisis, Eastern Mediterranean problem, readmission agreement etc.). These difficulties are the most important obstacles in front of the accession process, which started in 1959, to not turn into full membership. For Turkey, this long wait is, "Can it be an alternative organization to EU, which has a supranational structure?" raised the question. At this point, the Shanghai Cooperation Organization (SCO) was taken into consideration within the scope of the study, and it was discussed whether this organization could be an alternative to EU. In addition, in the study, Turkey-EU relations are examined in the context of challenges and opportunities, taking into account current developments. The aim of the study is to try to determine whether the Shanghai Cooperation Organization can be an alternative organization to the EU for Turkey, whose membership to EU has become more and more complex despite starting full membership negotiations in 2005.

Keywords: European Union (EU), Shanghai Cooperation Organization (SCO), Turkey, Turkey- EU Relations

TÜRKİYE AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİNDE ARAYA SIKIŞTIRILAN AVRUPA TÜRKLERİ

Veyis GÜNGÖR³⁵

Özet

Avrupa Türkleri olarak, uzun zamandır Türkiye Avrupa Birliği ilişkilerinin adeta rölantiye alındığı bir süreci görmekteyiz. Ancak son yıllarda, bazı Avrupa Birliği üyesi ülkelerle Türkiye'nin ilişkilerinin gerginleştiğini gözlemledik. Bu çerçevede, 2020 yılında. Türkiye ile Fransa'nın karşılıklı açıklamaları, Fransa'nın Ankara Büyükelçisi'ni istişarelerde bulunmak üzere Paris'e geri çağırmasına kadar gitti. Bir çok Avrupa ülkesi lideri, Fransa'ya destekleyen açıklamalar yaptı. Bu sürece, ne yazık ki, bazı Avrupa Birliği kurularının üst düzey yetkilileri de katıldı.

AB tarafından yapılan açıklamalar Türkiye'yi yargılayıcı açıklamalarla sınırlı kalmadı tabii ki. Bazı Avrupa ülkeleri yöneticileri Türkiye'ye karşı ambargo ve yaptırımlar bile önerdiler.

Söz konusu bir tartışmalar, Fransa, Hollanda ve Almanya, ülkelerinde faaliyet gösteren Bozkurtlar adındaki kuruluşun, önce araştırılıp sonra kapatılması açıklamalarıyla devam etti. Bu sürece, ilerleyen dönemde ABD'de de katıldı. Türkiye-AB ülkeleri arasındaki bu gerginlik, bazı uzmanlara göre, Türkiye ile bir kısım AB ülkelerinin Doğu Akdeniz, Libya, Suriye, Dağlık Karabağ'da karşı karşıya gelmesinin bir yansıması olarak yorumlandı. Türkiye'ye dış geçiremeyen Avrupalı karar vericiler, bunun faturasını Avrupa Türklerine özeldede Bozkurtlara çıkartmışlardı. Avrupa Türkleri, AB Türkiye ilişkilerinde araya sıkıştırılmışlar ve Avrupa'nın güç gösterisinde araç olarak kullanılmışlardır.

Anahtar Kelimeler: Avrupalı Türkler, Avrupa Birliği, Türkiye, Yaptırımlar

³⁵ Dr., Hollanda Türkevi Topluluğu Başkanı, E- Mail: info@veyisgungor.com

European Turks Compressed between Turkey's European Union Relations

Abstract

As European Turks, we have been seeing a process in which the relations between Turkey and the European Union have been idling for a long time.

However, in recent years, we have observed that Turkey's relations with some European Union member countries have become tense. In this context, in 2020. The mutual statements of Turkey and France went as far as the France's recall of the Ankara Ambassador to Paris for consultations. The leaders of many European countries made statements supporting France. Unfortunately, senior officials of some European Union institutions also participated in this process. Of course, the statements made by the EU were not limited to judgmental statements against Turkey. Some European countries' executives even proposed embargoes and sanctions against Turkey. The discussions continued with the statements that the organization called Bozkurts, which operates in France, the Netherlands and Germany, their countries, was first investigated and then closed. He also participated in this process in the USA in the following period According to some experts, this tension between Turkey and the EU countries was interpreted as a reflection of dec confrontation between Turkey and some EU countries in the Eastern Mediterranean, Libya, Syria, Nagorno-Karabakh. European decision-makers, who could not influence Turkey, had raised the bill for this in the Steppes, especially for the Turks of Europe. The European Turks have been squeezed together in EU-Turkey relations and used as a tool in Europe's show of dec.

Keywords: European Turks, European Union, Turkey, Sanctions

GÖÇMEN DİNİ ÖRGÜTLENMELERİ VE DİNSEL KİMLİK İNŞASI: -AVRUPALI TÜRKLER ÖRNEĞİ-

Yakup ÇOŞTU³⁶

Özet

Batı Avrupa devletleri, II. Dünya savaşı akabindeki ekonomik kalkınma sürecinde işgücü eksikliğini karşılamak için az gelişmiş ülkelere yönelerek, ikili anlaşmalarla bu ihtiyaçlarını gidermeye çalışmışlardır. Bu kapsamda, söz konusu ülkeler Türkiye'ye de yönelmişler ve 1961 yılında Almanya ile başlayan ikili işgücü anlaşmaları zinciri, 1964'te Avusturya, Belçika ve Hollanda, 1965'te Fransa, 1967'de İsveç, 1969'da İsviçre, 1970'te de Danimarka ile devam etmiştir. Yapılan bu ikili anlaşmalarla Türkiye'den Avrupa'ya 'konuk işçilik' statüsünde göç süreci başlamıştır. Geri dönme amaçlı gerçekleştirilen bu göç süreci, zamanla zincirleme göç dalgası (aile birleşmeleri, evlilik, vb.), eğitimsel ve ekonomik kaygılar, iltica, ikinci ve üçüncü neslin oluşması, yaşanan ülkenin vatandaşlığına geçiş, cenazelerinin buldukları ülkelerde kendilerine tahsis edilen mezarlıklara defnedilmesi gibi çeşitli nedenlerden dolayı kalıcı hale gelmiştir. Günümüzde Avrupalı Türkler, yaşadıkları ülkelerin ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal hayatında göz ardı edilemeyecek derecede önemli bir demografik güç haline gelmiştir.

Yabancı bir ülkede kalıcı hale gelen ve anavatana geri dönme ümitleri de git gide azalan topluluklar, buldukları yerleşim bölgelerinde kendilerine özgü kimlik ve aidiyet dünyaları inşa etme yoluna gitmek zorunda kalmışlardır. Bu doğrultuda, topluluğun çeşitli alanlarda hizmet sunmak üzere tesis ettiği dernek ve vakıflar, kimlik ve aidiyet dünyası kurma yönünde atılan önemli adımlardan biri olarak değerlendirilebilir. Tesis edilen bu sivil organizasyonlar, topluluğu oluşturan her bir alt grubun etnik, kültürel, ideolojik ve politik söylemlerine göre farklılaştığı görülmektedir. Topluluğa ait bu kuruluşların sayısı hakkında kesin bir bilgi olmamakla birlikte bunların, göçmen grupların nüfus oranlarının yoğunlaştığı bölgelerde toplandığı

³⁶ Prof. Dr., İlahiyat Fakültesi Felsefe ve Din Bilimleri/ Din Sosyolojisi, Hitit Üniversitesi, E-Mail: yakupcostu@hitit.edu.tr

görülmektedir. Bu kuruluşlar arasında, eğitim, kültür, sanat, spor ve din hizmeti gibi çeşitli alanlarda faaliyet yürüten dernek ve vakıflar yer almaktadır.

Bu bildiriye, Avrupalı Türkler tarafından tesis edilen dini menşeli sivil örgütlenmelerin, ikinci ve üçüncü neslin anlam ve aidiyet arayışı, dinsel kimlik inşası ve muhafazasındaki rolü makrososyolojik perspektiften hareketle tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrupalı-Türkler, İkinci ve Üçüncü Nesil, Dini Örgütler, Kimlik

Immigrant Religious Organizations and Religious Identity Formation: -The Case of European Turks-

Abstract

In the aftermath of the Second World War, Western European countries have focused on underdeveloped countries in order to supply their labour force in the development process. They tried to supply their need for labour by signing bilateral agreements. Within this framework, those countries focused on Turkey, and in 1961 starting with Germany's bilateral labour work agreement series which moved on to Austria, Belgium, Holland in 1964, France in 1965, Sweden in 1967, Switzerland in 1969, and Denmark in 1970. The migration process started from Turkey to Europe with these bilateral agreements under the name of "temporary workers". The purpose of the process of migration was temporary at first, however in time it has become permanent due to various reasons such as waves of chain migration (family unification, marriage, etc.), educational and economic opportunities, refuge, the formation of the second and third generations, acquiring citizenship, burying their dead in a cemetery assigned for them in their host countries, etc. Nowadays, European Turks have become a significant demographic in the economic, social, cultural and political fields in their host countries.

When Turkish immigrants in various European countries started to lose their hope on returning to their mainland and realised that they were there to stay, the necessity of building their own identity and belonging became obvious. The civil organisations founded by them differentiate in accordance with the ethnic,

cultural, ideological and political discourse of each subgroup which constitutes their community. Although there is no certain information on the number of civil organisations which belong to Turkish communities living in Europe, it can be observed that these organisations are mainly in areas/cities heavily populated by Turkish immigrant groups. Associations and foundations carrying out educational, cultural, artistic, athletic and religious activities are among them.

In this paper, the role of religious civil organisations founded by European Turks (especially Turkish Communities in Germany) for the formation and maintenance of religious identities of the second and third generations will be discussed from a macro-sociological perspective.

Keywords: European Turks, Second and Third Generation, Religious Organisations, Identity

HOLLANDA ENTEGRASYON KURSLARININ YENİ TÜRK GÖÇMENLERE ETKİSİ VE KÖTÜLEŞTİRME YASAĞI

Zahide ERDOĞAN³⁷

Özet

Hollanda'nın yeni entegrasyon yasasına göre, Türkiye'den göç etmek isteyenlerin ülkeye gelmeden önce entegrasyon kurslarına katılmaları gerekmektedir. Yeni düzenlemenin uygulama tarihi kesin olmamakla birlikte yeniden ertelenmezse 1 Ocak 2022 tarihinden itibaren uygulamaya girecektir. Bu çalışma, Hollanda'nın düzenlemesinin Türk göçmenler üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Entegrasyon sürecinde dil bir anahtardır ve iş piyasasına erişim, eğitim, günlük iletişimin sürdürülmesi yanı sıra sosyal mesafe ve ayrımcılık üzerinde de etkilidir (Esser, 2006). Entegrasyon bir yeniden öğrenme ve sosyalleşme sürecidir ve Mcphersen (2010) entegrasyonu "başarılı yeniden yerleşme" olarak tanımlamaktadır. Bu yeniden yerleşme sürecinde iş piyasası, sağlık, eğitim gibi hizmetlere erişimde dil bilme kolaylaştırıcı bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Entegrasyon kursları halen üçüncü ülke vatandaşları örneğin Fas ve Hindistan gibi ülkelerden göç edecekler için uygulanmakla birlikte Türk Vatandaşları Katma Protokol madde 41(1)'deki standstill hükmü yani mevcut durumu kötüleştirme yasağı kapsamında daha önce entegrasyon kurslarından muaftı. Yeni düzenleme Türk göçmenlerin de diğer yeni gelecek göçmenler gibi kendi ülkelerindeyken entegrasyon kursu almalarını ve Hollanda'ya geldikten sonra da entegrasyon programına devam etmelerini gerektirmektedir. Bu araştırmada yeni düzenlemenin uygulanmaya başlamasından sonra kötüleştirme yasağı kapsamında dava konusu edilmesinin muhtemel olduğu, ancak mülteci krizi ile birlikte entegrasyonun da göçü düzenleme kapsamında mahkemelerce geçerli bir sebep olarak görülebileceği sonucuna ulaşmıştır. Diğer taraftan, söz konusu uygulama göç etmek isteyenler için hem göç öncesinde hem de göç sonrası entegrasyon kurslarıyla yeni maliyetleri getirecek, aile birleşimini güçleştirecek seçici bir göç

³⁷ Dr., Sosyoloji, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Misafir Öğretim Görevlisi-YTB Uzman, E-Mail: zahide.rdgn@gmail.com

politikasıdır. Dil özellikle yapısal entegrasyonun bileşenleri olan eğitim ve iş piyasasına erişim için önemli olmakla birlikte bu alanlarda göçmenin dışlanmasını engelleyecek mekanizmalar da önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Göç, Kötüleştirme, Entegrasyon, Hollanda

The Impact of Netherlands' Integration Courses on New Turkish Immigrants and the Standstill Clause

Abstract

According to the Netherlands' new civil integration law, integration courses are required for persons who intend to immigrate from Turkey before arriving in the country. Although the new regulation's implementation date is uncertain, it will go into effect on January 1, 2022, unless it is postponed again. The purpose of this research is to examine the influences of Dutch regulation on Turkish immigrants. Language plays an important role in the integration process, influencing access to the labour market, education, daily communication, as well as social alienation and prejudice (Esser, 2006). Mcphersen (2010) describes integration as "successful resettlement," which is a process of relearning and socializing. Language proficiency emerges as a facilitating element in accessing services such as the labour market, health, and education in this relocation process. While integration courses are still compulsory for third-country nationals planning to immigrate from the countries such as Morocco and India, Turkish citizens were previously exempt from them based on the standstill provision in Article 41(1) of the Additional Protocol, which prohibits worsening the current situation. The new legislation compels Turkish immigrants, like other newly arriving immigrants, to attend an integration course in their home country before coming to the Netherlands and to continue the integration program after they arrive. This paper concludes that it is likely that after implementation of the new regulation, it will be the subject of a lawsuit under the prohibition of worsening but the integration courses after the refugee crisis can also be accepted as a justified reason to regulate immigration by the courts. On the other hand, the mentioned implementation is a selective immigration strategy that will add extra cost and make family reunification harder for individuals

who wish to immigrate, with integration courses both before and after immigration. While language is notably crucial for education and the labour market, both of which are components of structural integration, strategies to prevent immigrants from being excluded from these sectors are equally vital.

Keywords: Migration, Worsening, Integration, Netherlands

